

ÔNG SÁO XỊ TRUM

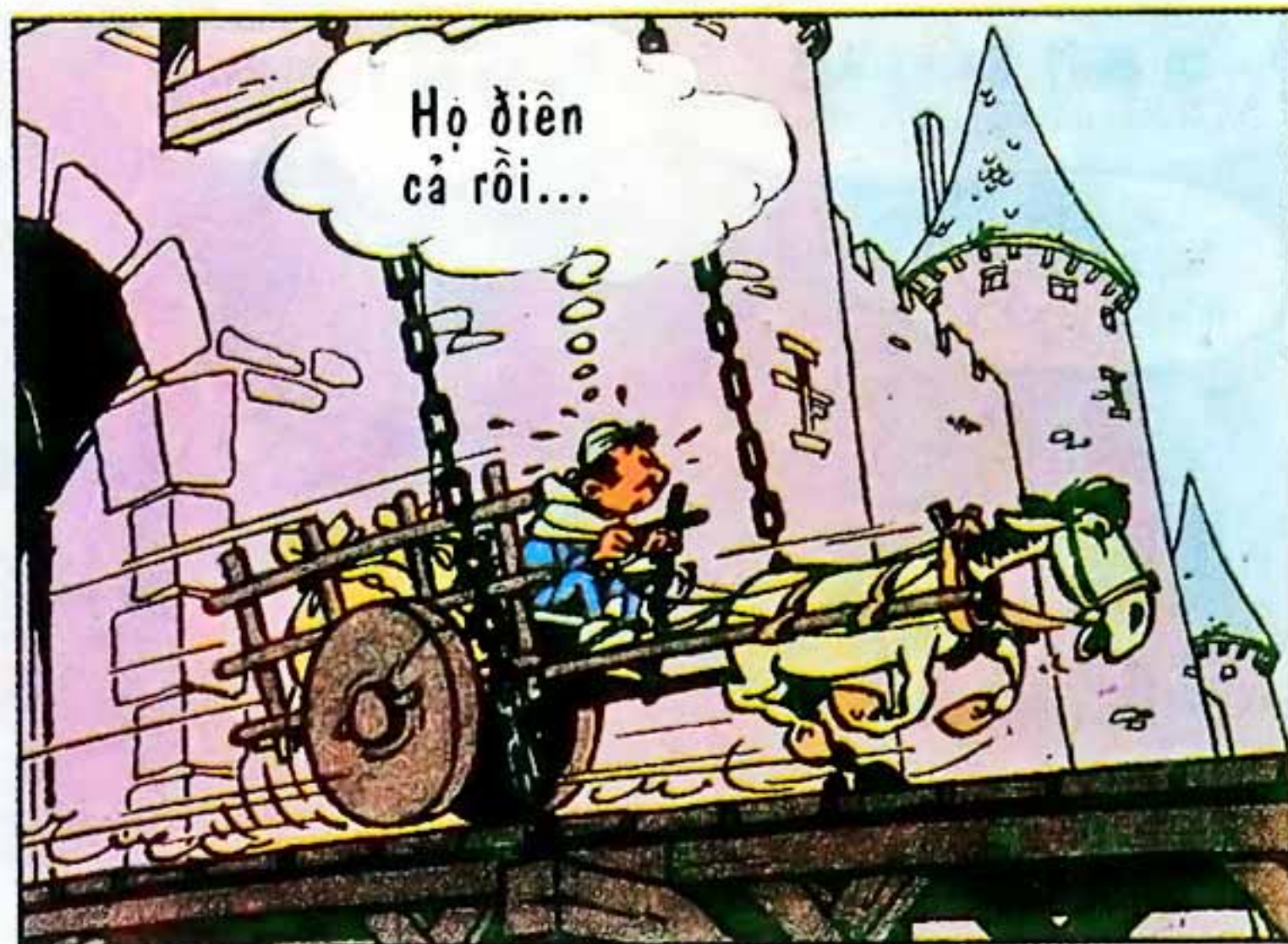

NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

Ông sáo xi trum

Một lát sau...

A, ta ăn ngon quá. Bây giờ đi ngủ trưa một giấc đã...

Ở dưới đất?

Có mùi gì khét lẹt! Hình như...

CHÁY! CHÁY!

CHÁY CHÁY! TÀU BÊ HẠ CỎ LỬA CHÁY TRÔNG PHÒNG BÊ HẠ!

Nguy rồi! Có vẻ cháy to

Sao khỏi lại màu xanh nhỉ?

Đánh mõ báo động ngay! Gọi tất cả thuyền nước đến đây mau!

Câu xem cô môn gì quý thì chạy đi! Tớ, tớ cố dập ngọn lửa!

Ồ! Bình rượu! Mà lại rượu ngon!...

Lấy rượu ngon để chữa lửa phí quá...

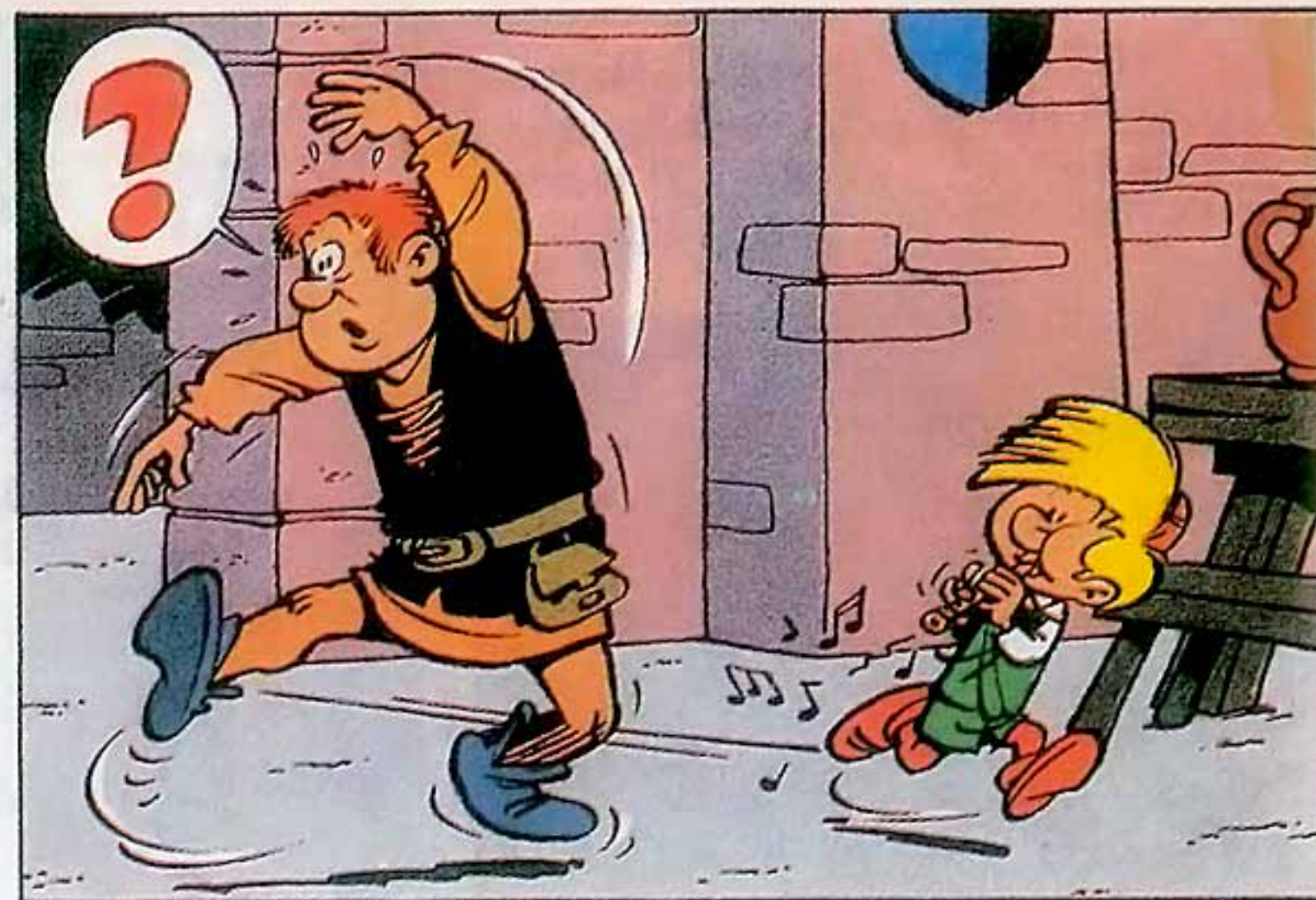
Thật là phí!

Ê Giô hân, lửa tắt rồi.

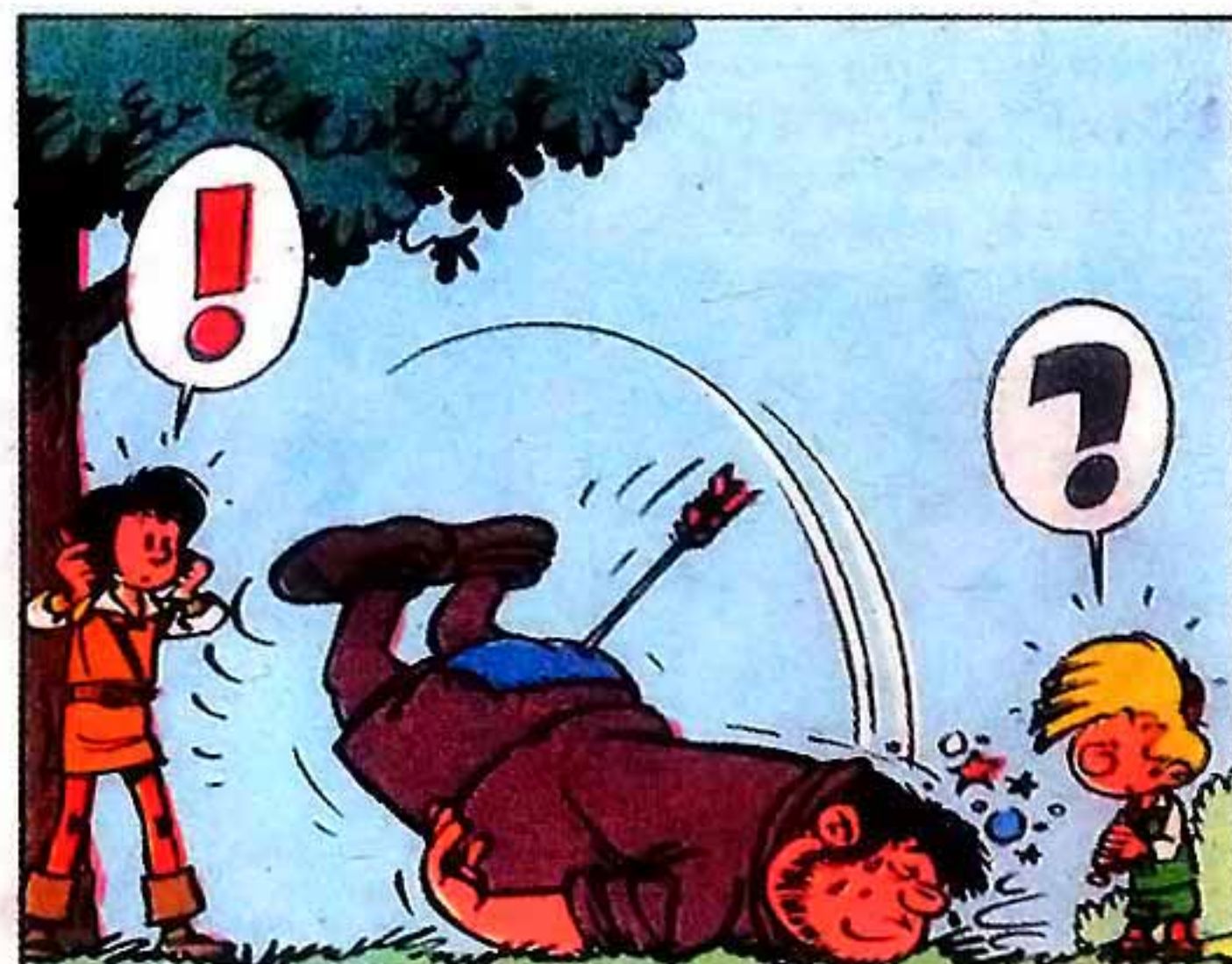

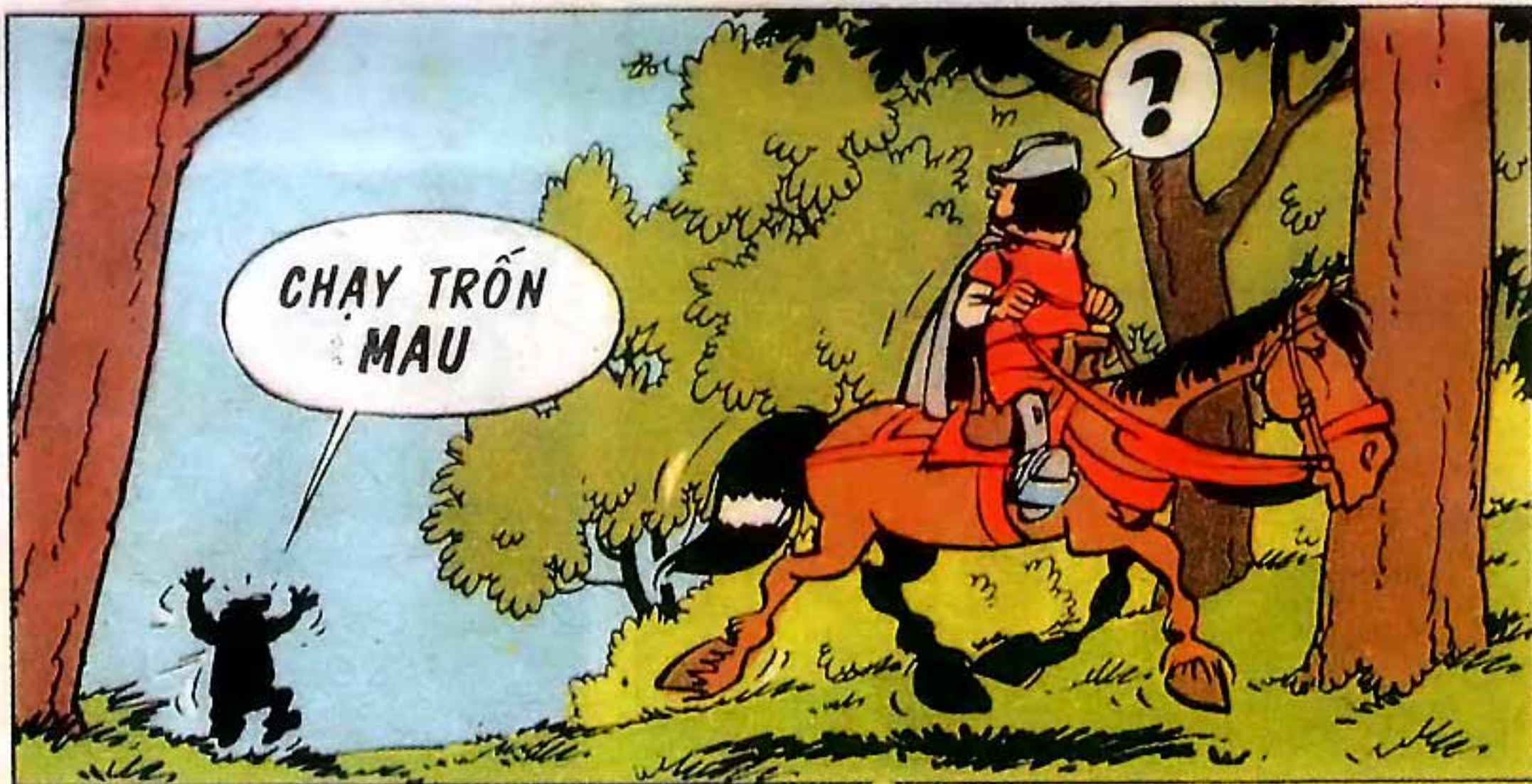

HAI THẲNG
PHÙ THỦY!

CHẠY TRỐN
MAU

A... Anh chàng này
chết ngất lúc này!

Trốn mau!
Có hai thằng
phù thủy đang
kia!

Này... Chuyện như thế
nào? Cái gì xảy ra vậy?

Chúng làm phép
hại tôi bằng cái
ống sáo...

Cái gì? Bằng cái ống sáo?
Ống sáo có sáo lỗ phải không?

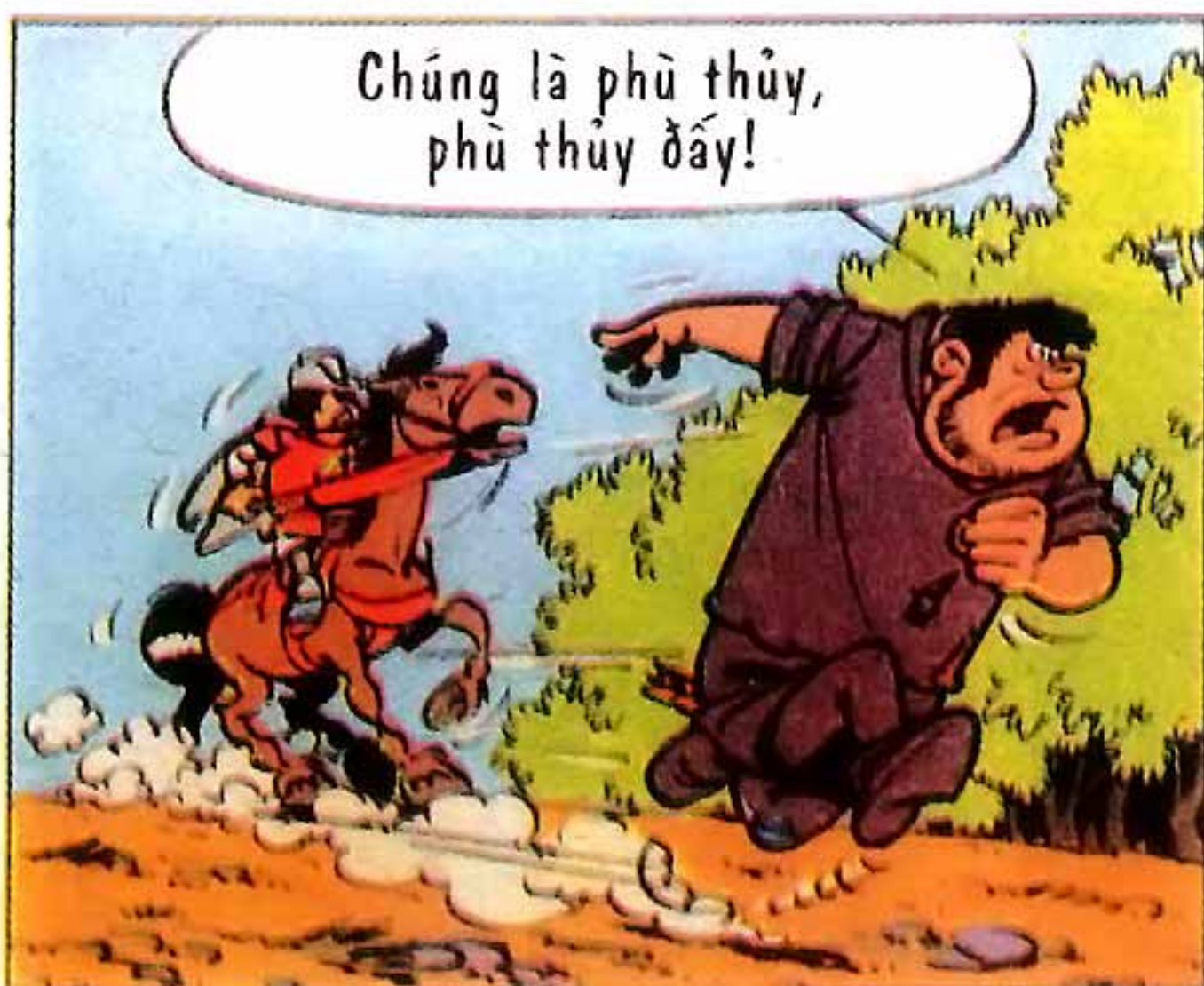
Bác tưởng tôi còn đứng
đây để xem cái ống sáo
có bao nhiêu lỗ nữa à?

Chỉ biết là nghe tiếng sáo tôi nhảy
múa như điên, rồi mệt quá tôi
ngất đi.

Chúng là phù thủy,
phù thủy đấy!

À, thế thì may quá.
Hai tên kia đang
giữ ống sáo!

Lúc ấy ở phía
bên kia đồi...

La thật! Tôi có
cảm giác có ai
rình mình từ
nãy giờ.

Tớ có thấy ai đâu!...
Cậu chỉ ảo tưởng thôi!

Cũng có
thề...

Nhưng Gio Han không làm. Một
cặp mắt bé tí tu sau vòm lá đang
theo dõi Gio Han và Biệt Luyết.

Này! Cậu nhìn về phía kia chỗ
ghênh đá! Hình như là cái bác hỏi
đường lúc này!

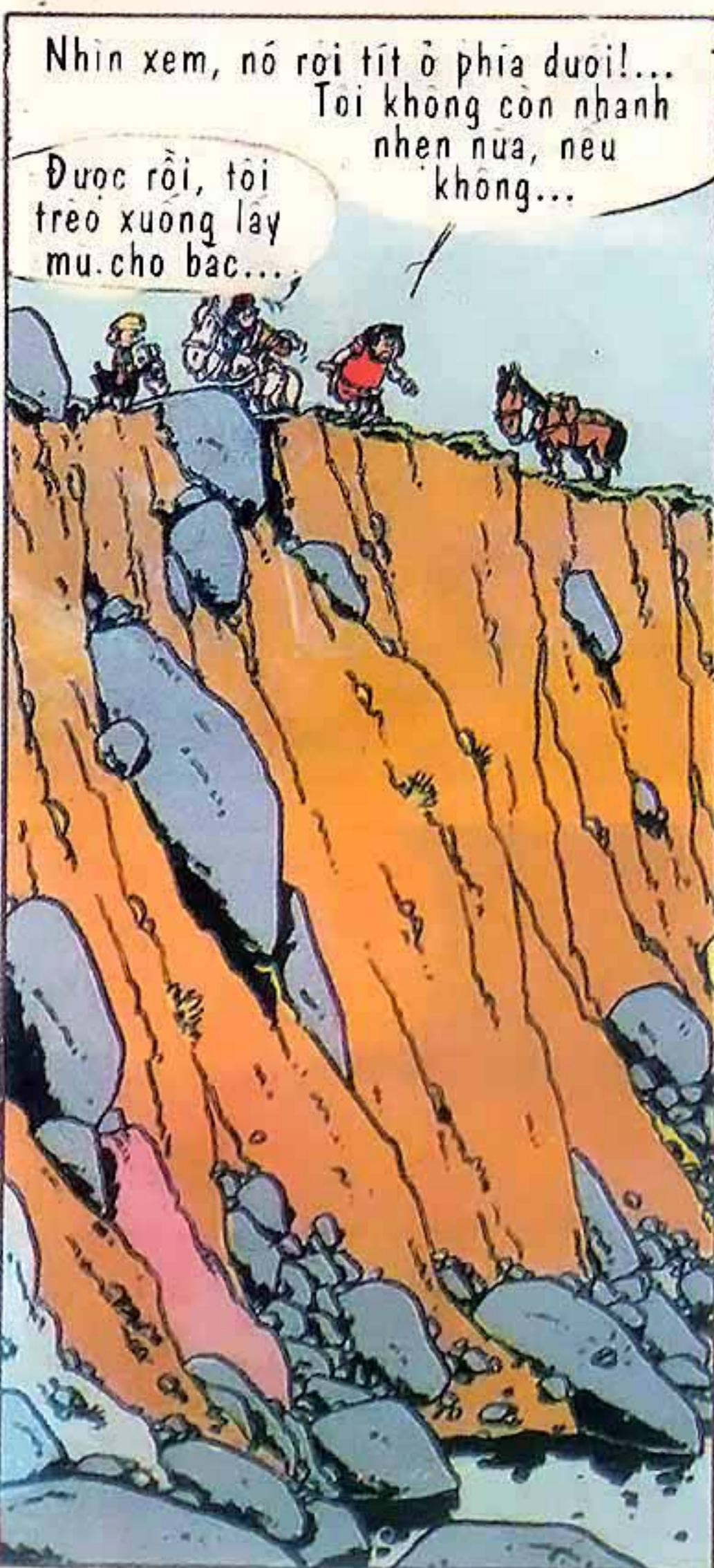
Ê, han gọi
chung mình!

NÀY
CÁC CẬU!

Có việc gì hả
bác?

Một sự rủi ro! Lúc đi qua
đây tôi bị cơn gió thổi bay
chiếc mũ!...

Nhìn xem, nó rơi tít ở phía dưới!...
Tôi không còn nhanh
nhẹn nữa, nếu
không...

Được rồi, tôi
trèo xuống lấy
mũ cho bác...

Cẩn thận đấy! Đừng
vì cái mũ mà dễ bị gây
chân nhè! Cậu nghe tớ
nói không?

Ông sao kia
rồi! Hai...
bốn... sáu lo!
Đừng là nó!

Bước sang bên
phải, dễ trèo hơn!...
Không phải tớ bảo
BÊN PHẢI!...
O... ơ... Nghĩa là
bên trái của cậu.

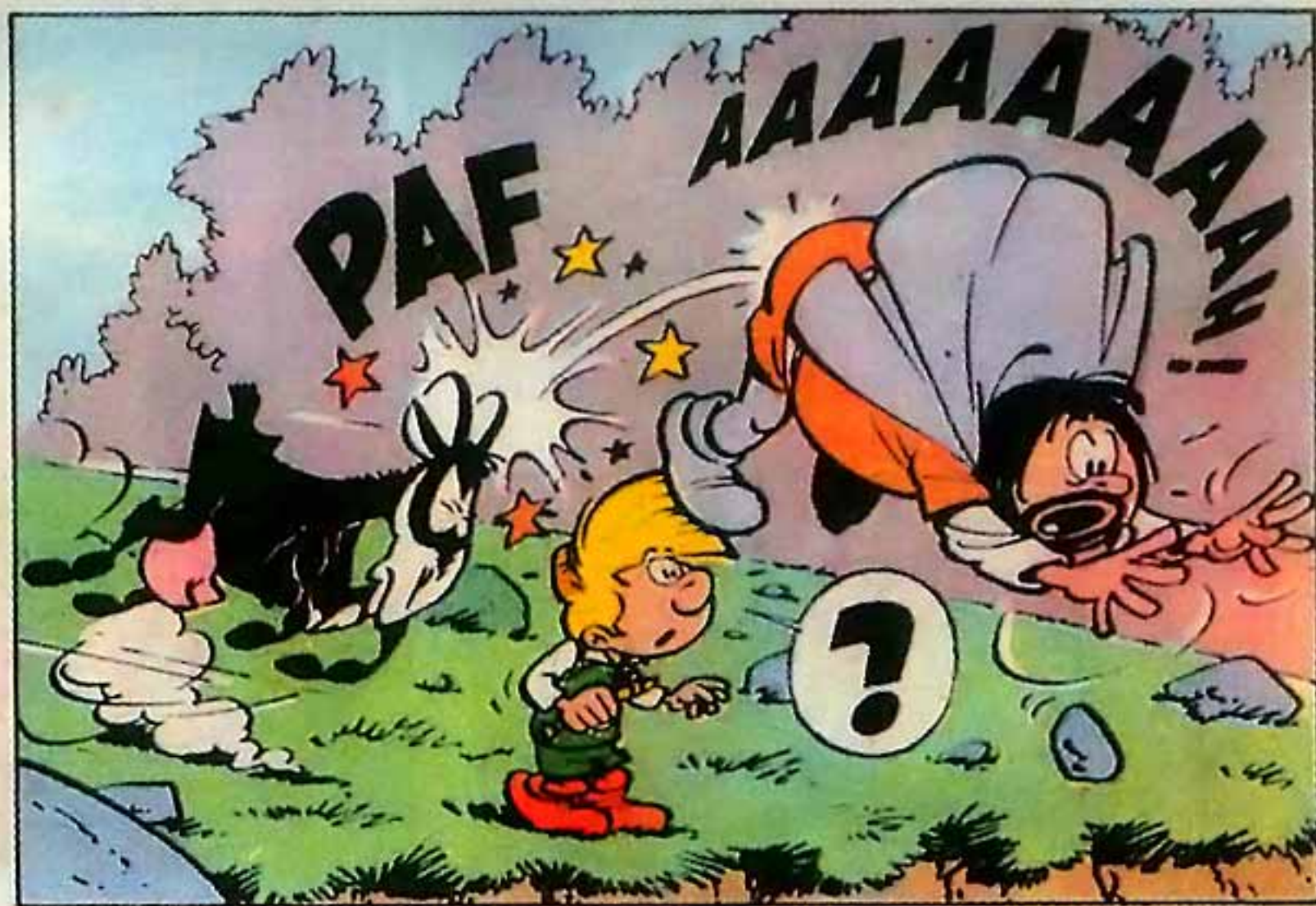
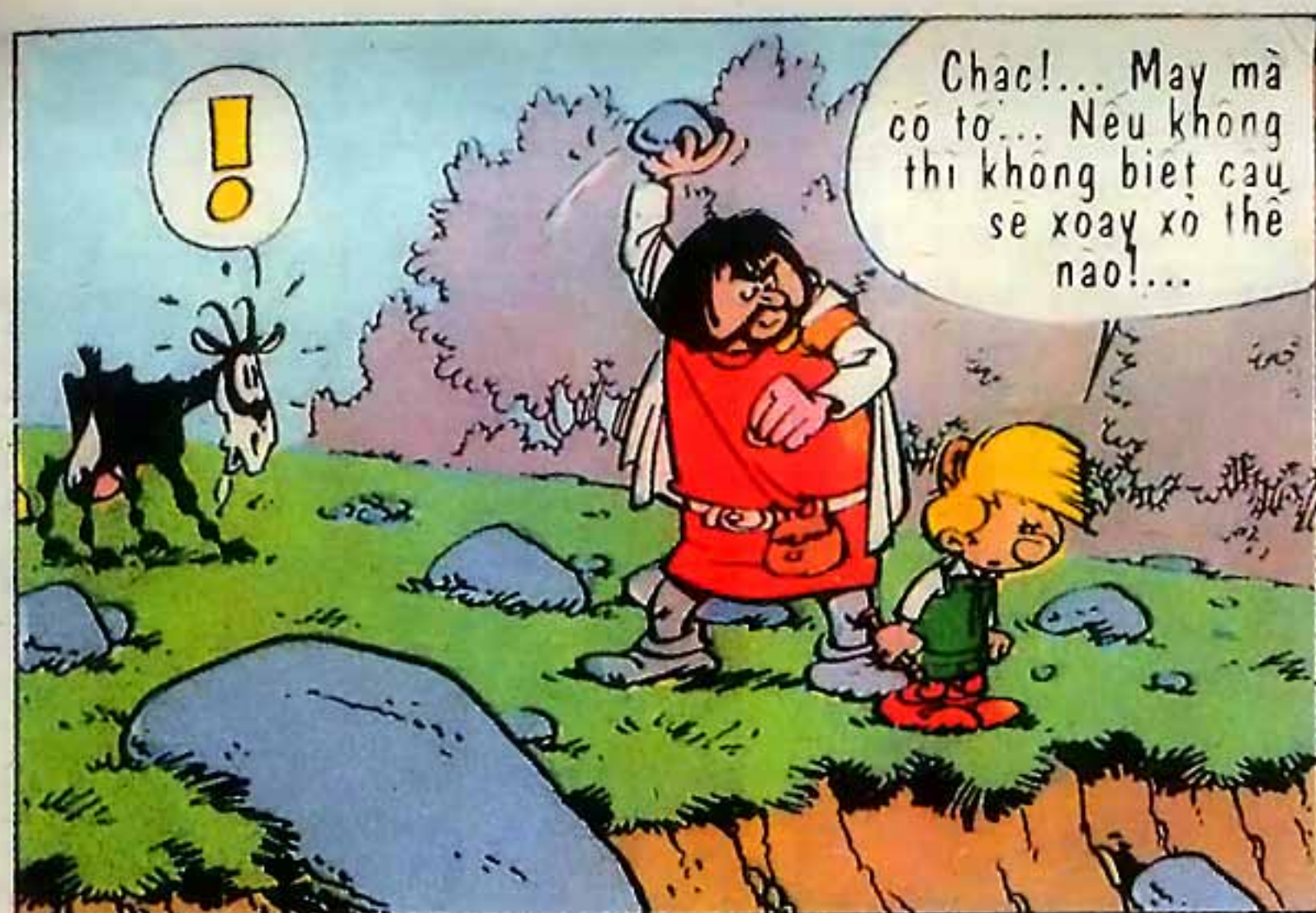

Cẩn thận!
Phải thừa lúc
tên kia còn
ban trèo dưới
đồ.

Nhật được rồi
à? Tốt... Lúc
trèo bên phải
cẩn thận đấy...

... có những tảng đá bị
long ra. Nó mà rơi vào đầu
là nguy lắm!

Đợi đấy! Tôi giúp cho một tay!

Bây giờ thì bác thoát nạn rồi! Có thương tích gì không?

Ờ... Hình như không có!

Chuyện gì thế? Làm gì mà bác bay đi như chim thế?

Tại con dê của anh! Con quái ấy nó húc tôi...

Nó húc bác à?

Nó điên à? À... tôi sẽ trị nó ngay!

Bây giờ còn phải trèo lên, bác liệu trèo nổi không?

Trèo à? Cao quá! Ôi... Không, tôi e là không trèo nổi!

Nếu thế bác ngồi đợi đây với Biệt Luyệt, tôi về lâu đài gọi thêm cứu viện! Vài tên lính với đoạn dây là lôi được bác lên ngay!

À này Giô Hân! Lên đến trên ấy cậu cầm luôn cái ống sáo! Tôi bỏ quên trên ấy!

Hơ... Khoan! Nghĩ kỹ ta thấy nên cố trèo xem sao! Anh giúp ta thì có lẽ trèo được

À... Được, nào ta trèo!

Cũng chưa đến nỗi hồng việc!

Trong lúc ấy, trên miêng vực, nấp sau một tảng đá lớn...

Đằng kia...

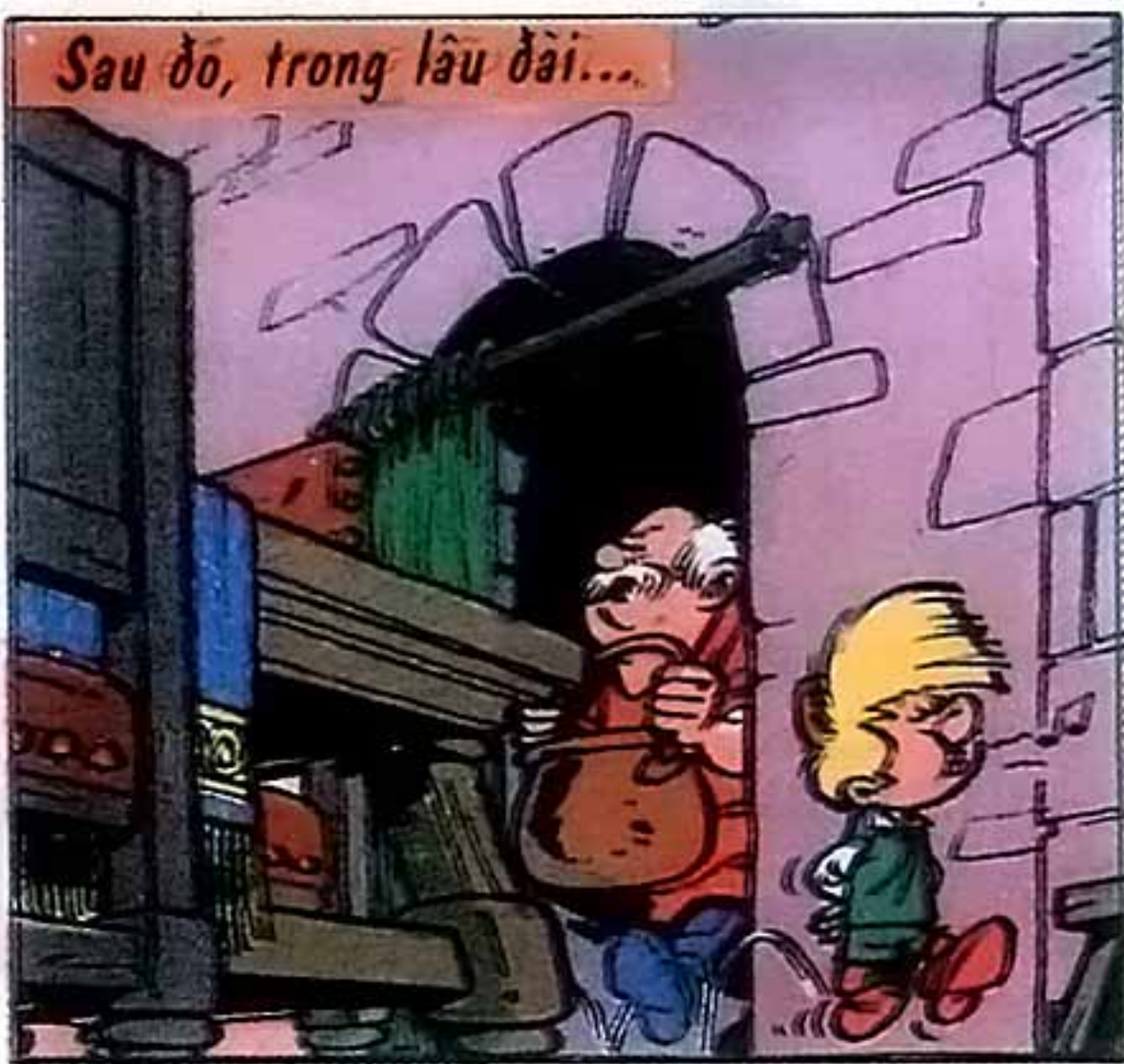
Ra lấy đi!

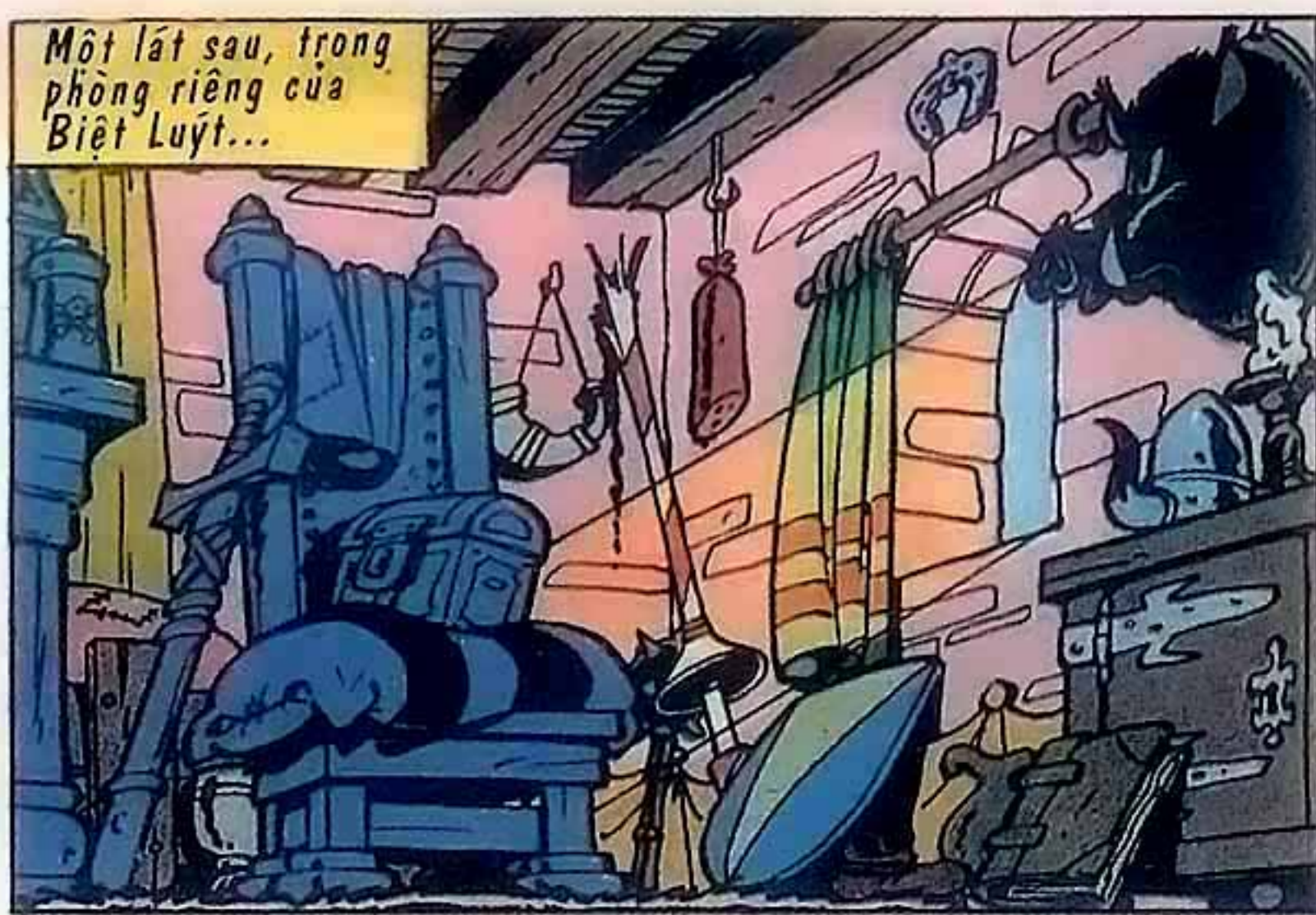
Chúc xì trum!

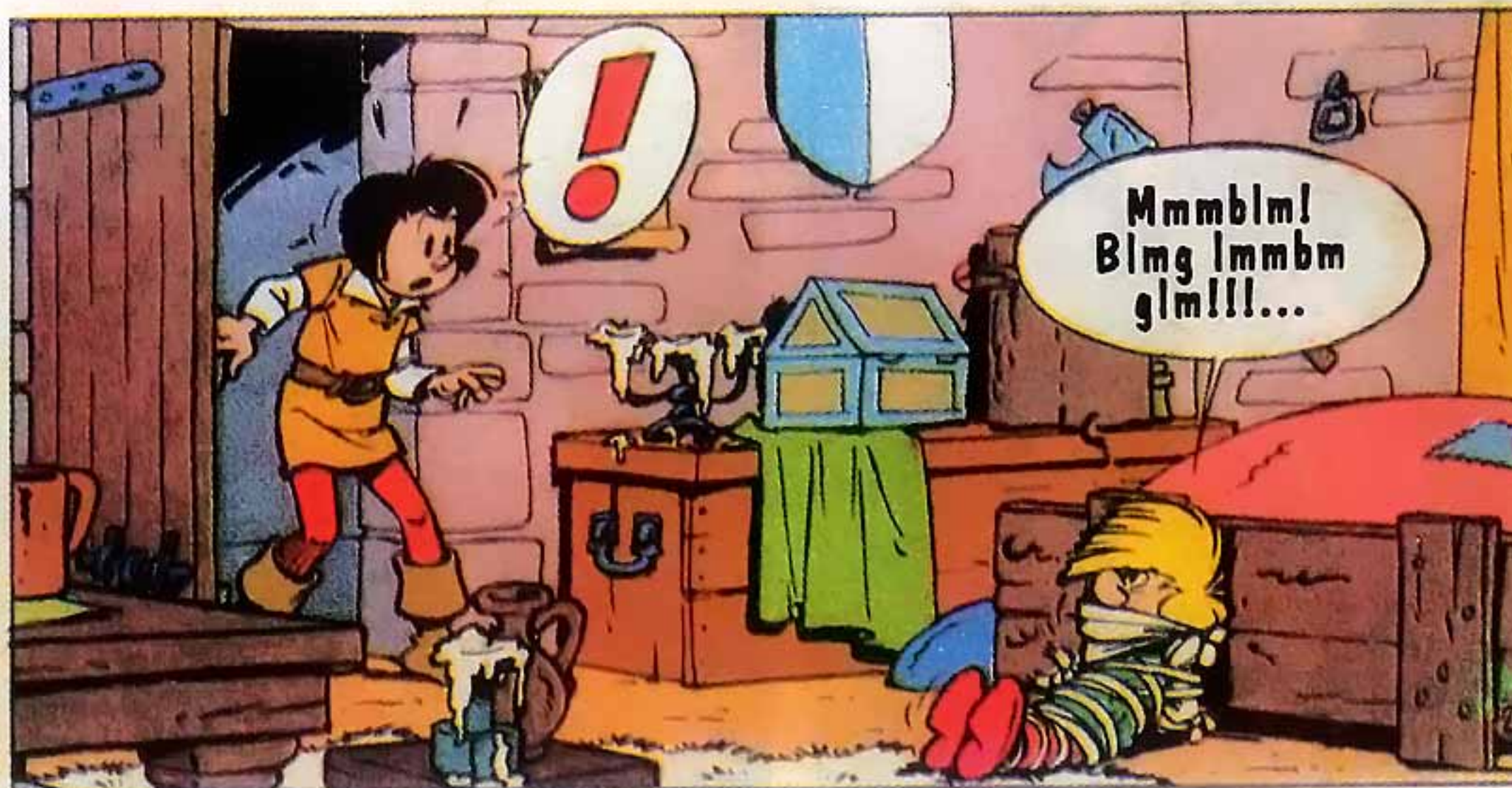
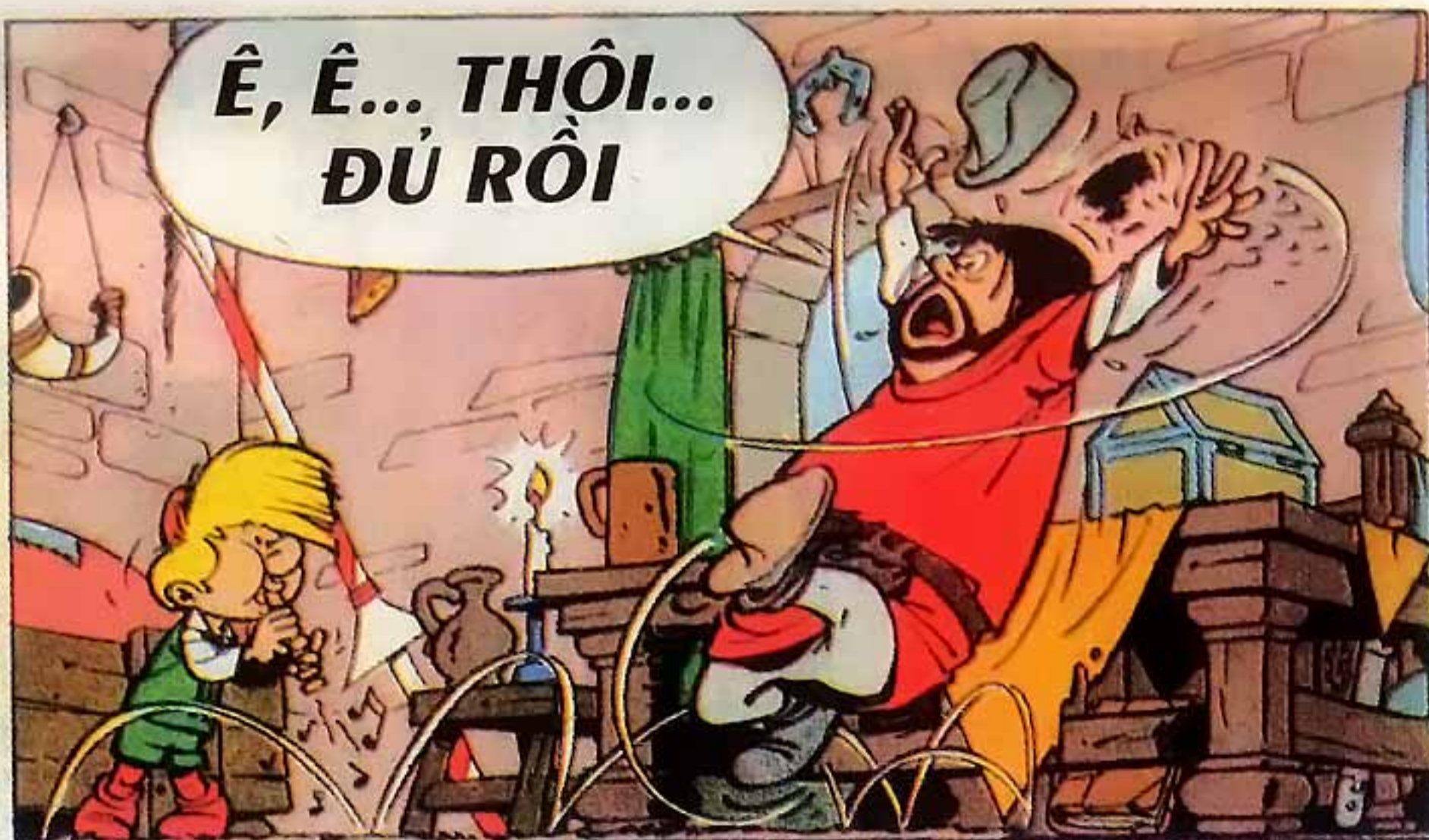

QUÂN XỎ LÃ,
QUÂN ĂN CẤP,
QUÂN CƯỚP GIỰT

Ồ, ăn nói
gì mà đáng
sợ...

ĐƯA CHẾT BẮM, THẶNG
MẶT DÂY, ĐỒ BA
QUE!

CỨU TA
VỚI!

Này...!?
Biệt Luyệt!...

MI ĐÂU RỒI,
THẶNG ĐỀU,
TA GIẾT MI!

MI ĐÃ CHO TA MÚA, THÌ
TA CŨNG SẼ CHO MI
MÚA...

... TA SẼ TREO
CỔ MI!

QUÂN KHỐN KIẾP,
TA BẮM MI RA
TRĂM MẢNH...

Ờ... nhưng... lão
có làm gì đâu...

TA SẼ CẮT MI RA TỪNG
KHÚC... NHƯ
XÚC XÍCH!

Chuyện gì
thế? Chuyện
gì mà ầm ầm
như thế?

À bệ hạ, bệ hạ đến thật đúng lúc!
Thần xin bệ hạ xử cho! Quân ăn cắp
nó lấy mất cái ống sáo của thần rồi!

A... a... thế thì hay
quá! Như vậy từ nay
ta sẽ được yên!

!

Suốt ba tuần lễ, Giô Hân và Biệt Luyết đi khắp nơi, gặp ai họ cũng hỏi thăm...

Từ những lãnh chúa...

Đến những dân nghèo...

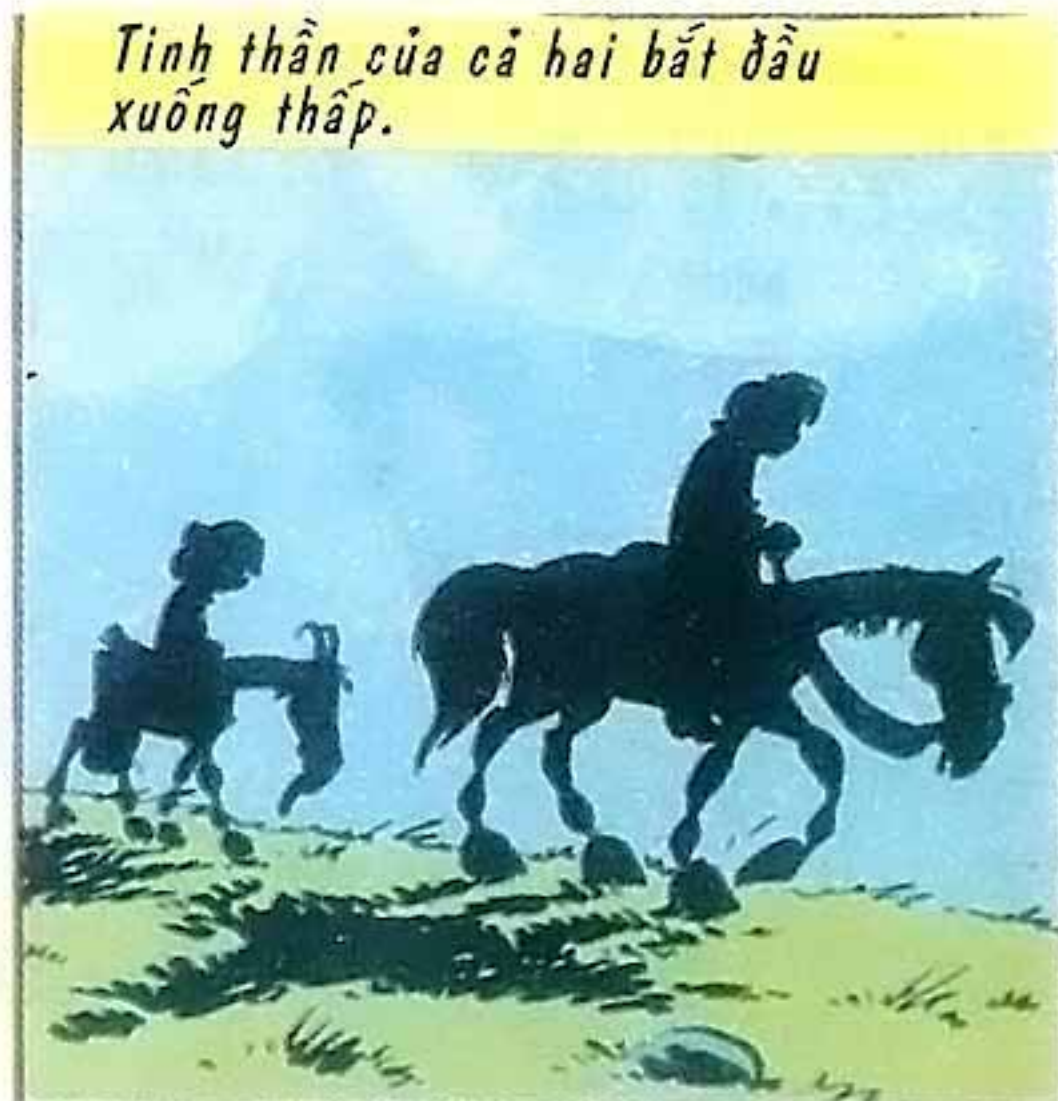
Đến tỉnh nào, làng nào, xóm nào cũng hỏi kỹ dân chúng địa phương và mặc dù Biệt Luyết đã mô tả chân dung Tót-xắc một cách tỉ mỉ...

Đâu đâu người ta cũng đều trả lời... không ai trông thấy Tót-xắc đâu cả.

Tinh thần của cả hai bắt đầu xuống thấp.

Bỗng nhiên, trong lúc tưởng hoàn toàn thất vọng thì...

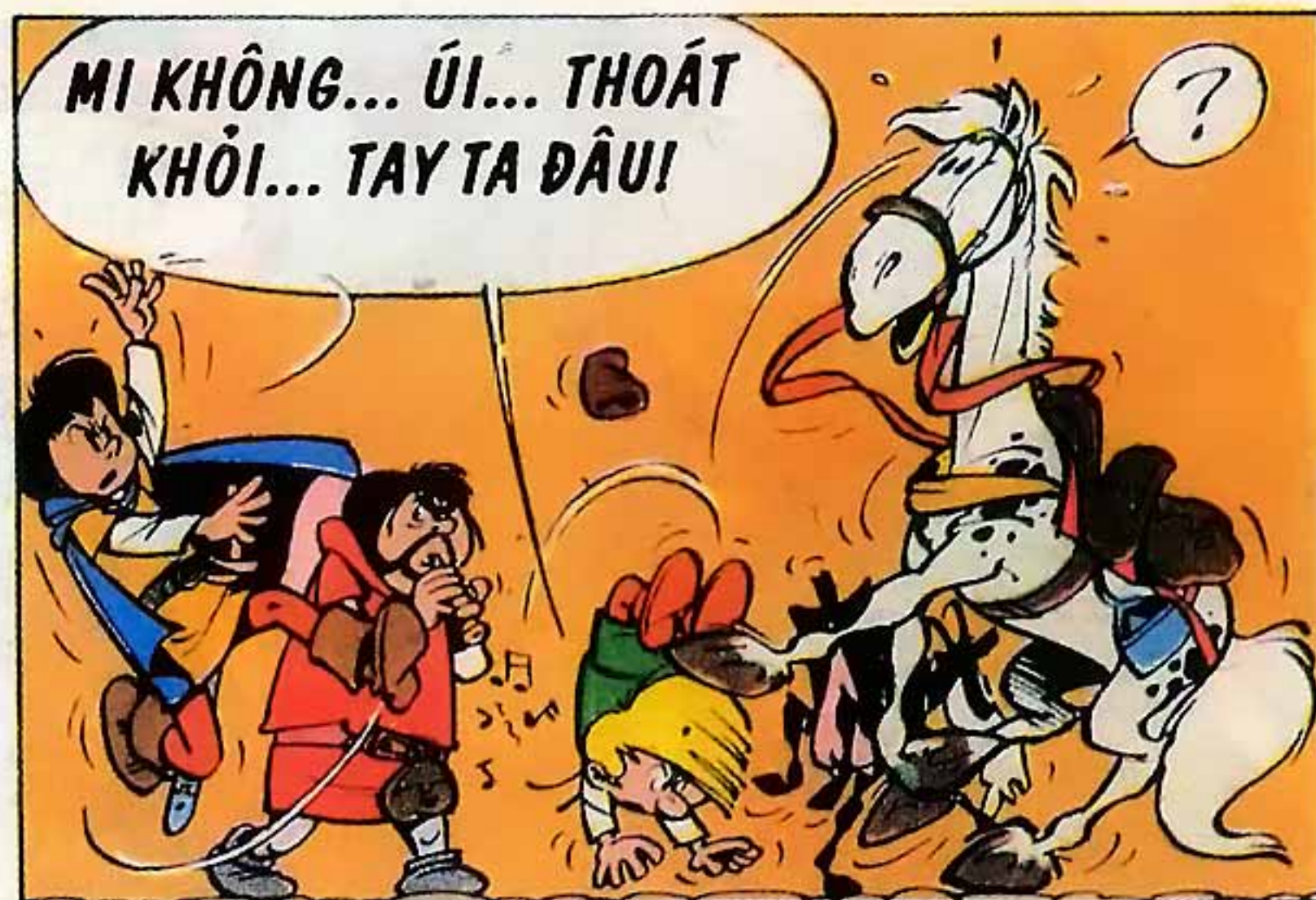

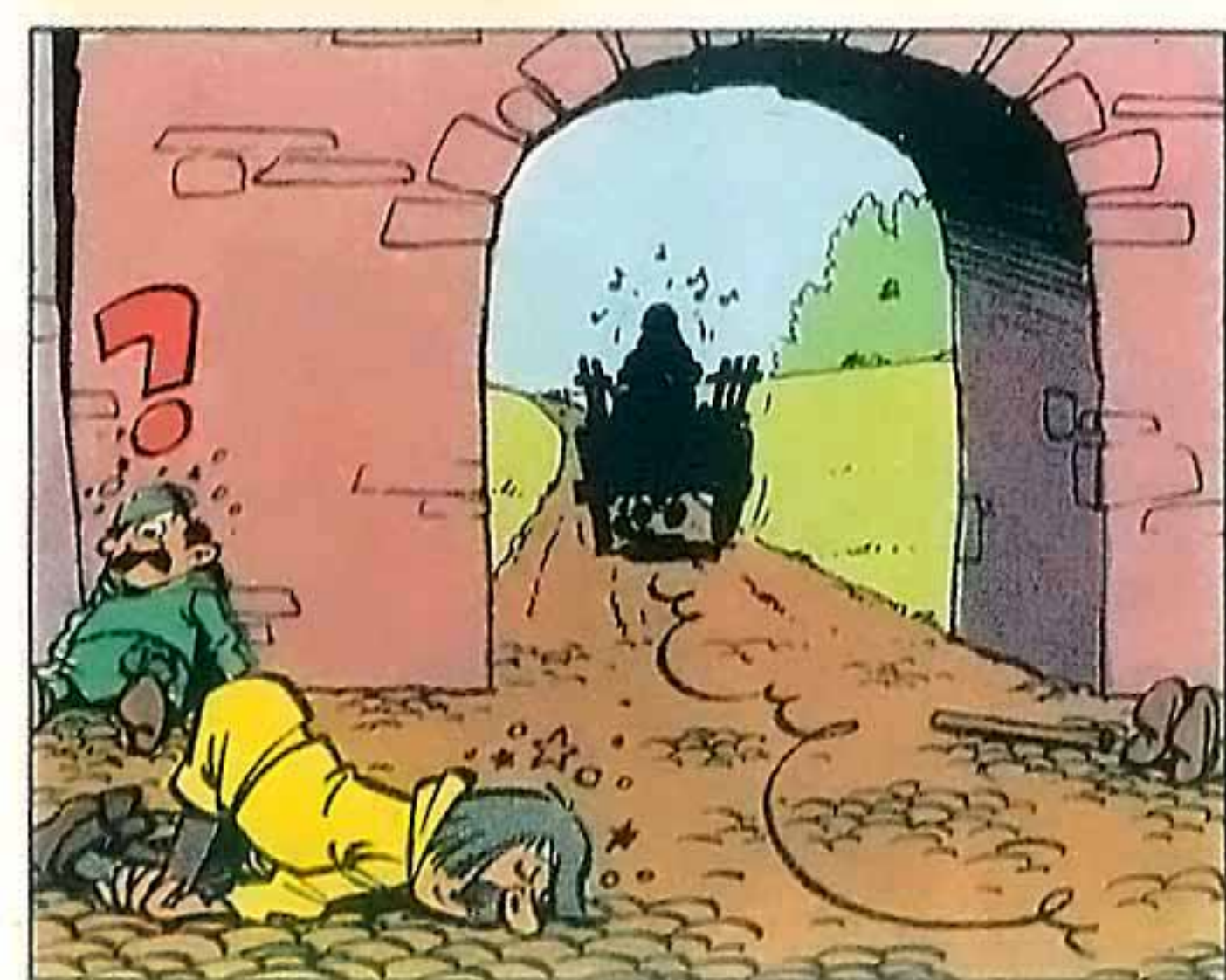
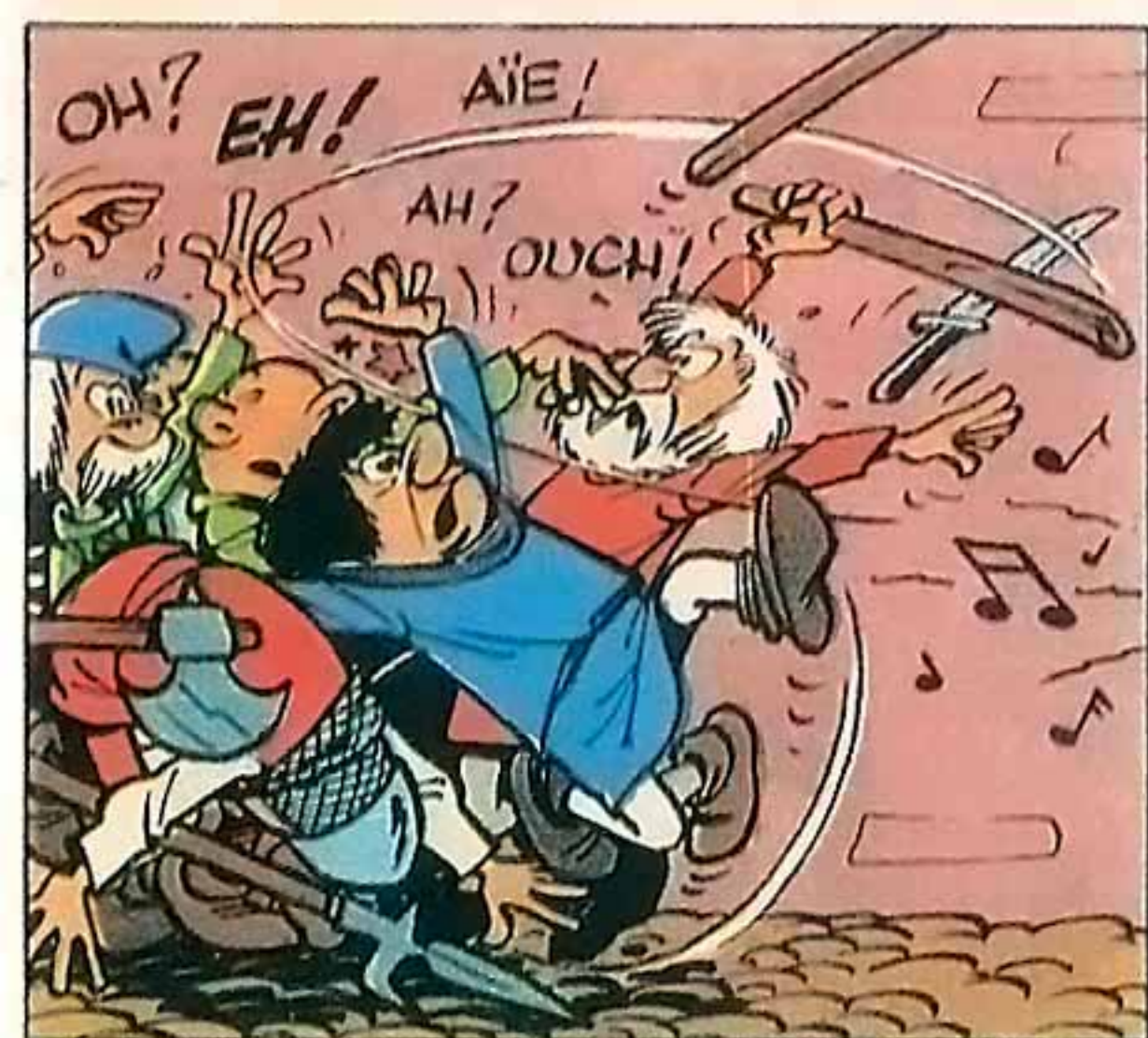
Trong lúc ấy, các quán trọ
chúng mây dăm, trong một
tỉnh nhỏ.

Xem nào! Ta đến viếng ông
chường khế, lão cầm đồ cho
vay và lão thợ kim hoàn!
Còn lại thì không đáng chú
ý! Nào, bắt đầu từ ông
chường khế!

Bây giờ mi định làm gì chúng ta?

Rồi sẽ thấy!

À, đến rồi. Chúng ta sẽ chia tay nhau ở đây!

?

Nhưng trước hết ta khuyên hai chú mày một câu! Là đừng bao giờ tìm ta để đòi lại cái ống sáo! Ta mà gặp lại hai người lần nữa là ta sẽ thổi cho nghe một khúc **NGÀN NĂM VĨNH BIỆT** đấy!

Bây giờ thì bắt buộc ta phải ru cho hai chú mày ngủ yên! Hai người thích nghe nhạc lắm mà! Ha... ha... ha...

Quelques instants plus tard...

Báo động! Tỉnh bên vừa xuất hiện ba tên cướp.

Ta đã đuổi theo bắt được hai đứa! Đây, giao cho các bác giam chúng nó lại!

Cẩn thận đấy! Chúng nó nguy hiểm và mưu mô lắm. Dù có thế nào cũng chớ thả chúng nó ra!

Được rồi, ngài cứ yên tâm...

Ta còn đuổi theo đứa thứ ba! Thôi chào nhé!

Hô... hô... hô... ta muốn trông thấy cái mặt chúng nó lúc chúng nó tỉnh lại. Ha... ha... ha

CHÚNG TÔI ĐÃ BẢO RẰNG CHÚNG TÔI KHÔNG PHẢI LÀ GIẶC CƯỚP! GIẶC CƯỚP CHÍNH LÀ CÁI THẺNG ẤY... MỞ RA NGAY, LỮ NGỐC...

Sáng hôm sau, Giô Hân và Biệt Luyến được thả ra, sau khi điều tra rất lâu, dân làng mới biết là cả hai vô tội.

Chúng tôi rất lấy làm tiếc, xin hai ngài thứ lỗi.

Thế là tên Tót-xắc đã đạt được điều mà hắn muốn. Bây giờ hắn đã đi xa lắm và muốn tìm lại hắn cũng khó.

Cậu còn muốn đuổi theo hắn nữa à? Hơ... Cậu có nhớ hắn đã nói gì không? Nếu gặp lại mình là hắn sẽ cho mình ngủ luôn không bao giờ dậy đấy!

Thì cũng phải liệu xem sao! Hơn nữa, ta không còn cách nào khác! Chẳng lẽ đánh chịu thua hắn?

À... Điều cậu vừa nói ra, xem ra lại có lý đấy! Đúng rồi... thế mà mãi không nghĩ ra! Thầy Hô-min!!

Thầy pháp sư ấy à?

Dĩ nhiên là không chịu thua, hừm! Làm thế nào để cho cái ông sáo quái quỷ ấy nó mất hết hiệu nghiệm nhỉ?

Chữ còn ai nữa! Chắc thầy phải biết cách làm cho ông sáo mất thiêng! Ta đi mau!

Hay thật! Đúng rồi!

Chỗ ở của thầy cũng không xa mấy! Chập tối ta có thể đến nơi.

Giô Hân này cậu tài thật! Cậu tài gần bằng tớ rồi đấy!

Vài giờ sau, cả hai đến nhà thầy Hô-min và thuật lại đầu đuôi câu chuyện.

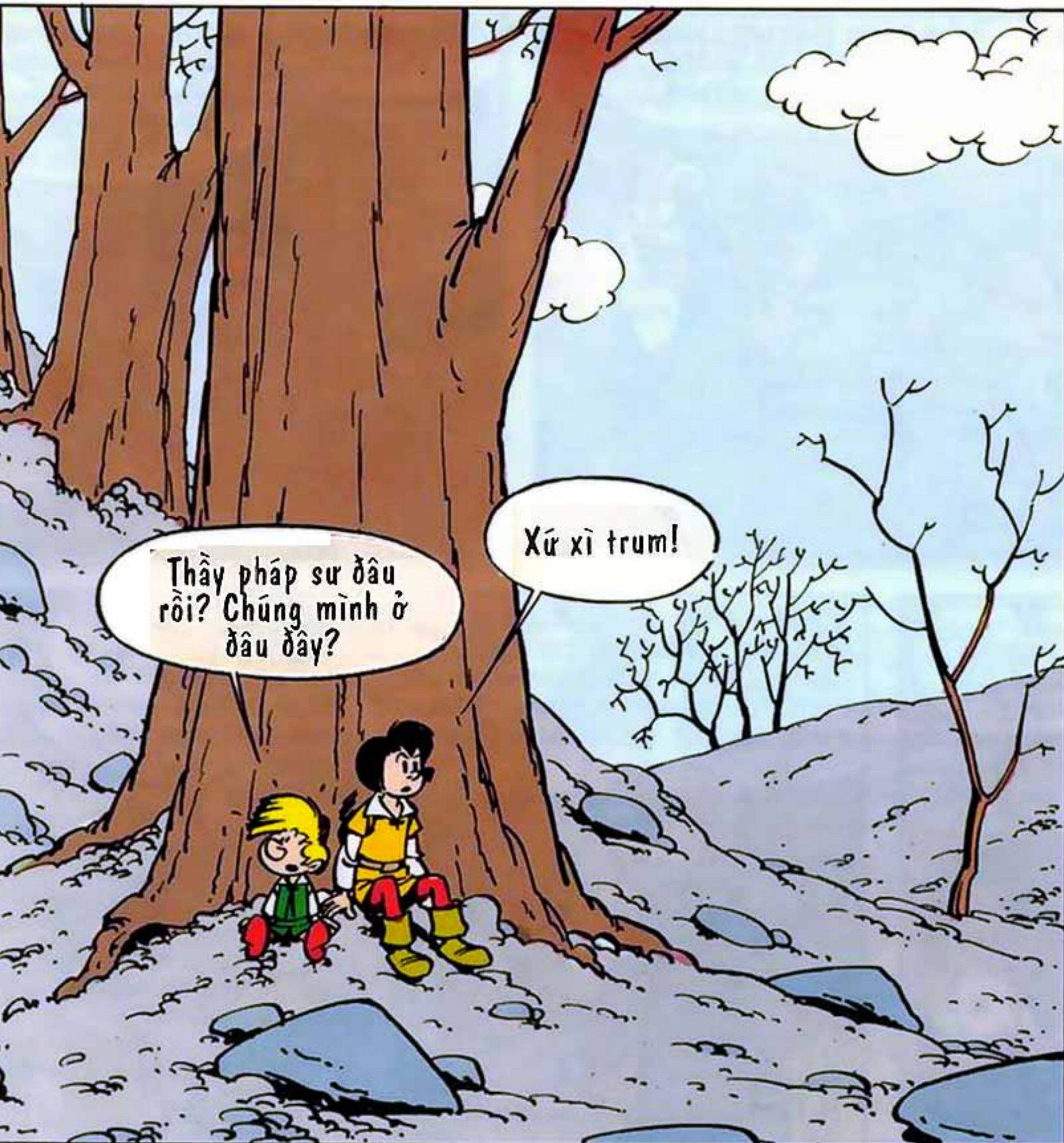
Lão không giúp các anh được điều gì cả! Không ai biết được điều bí mật của ông sáo thần.

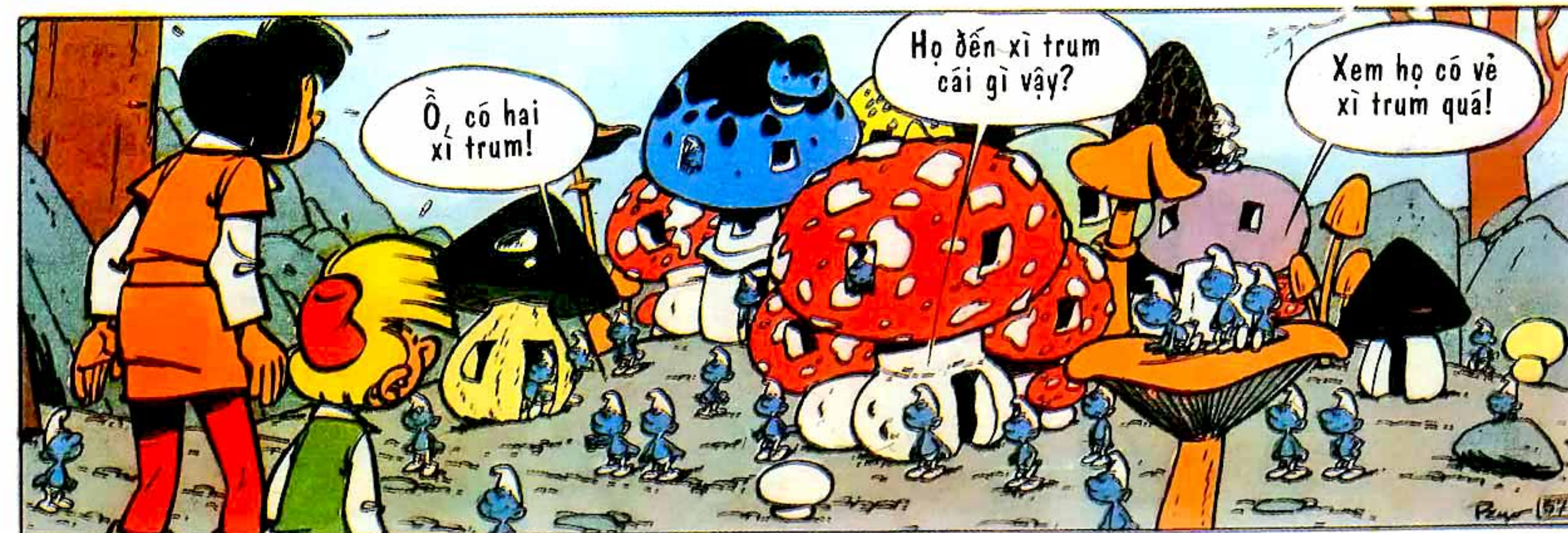
Thật không ai biết sao?

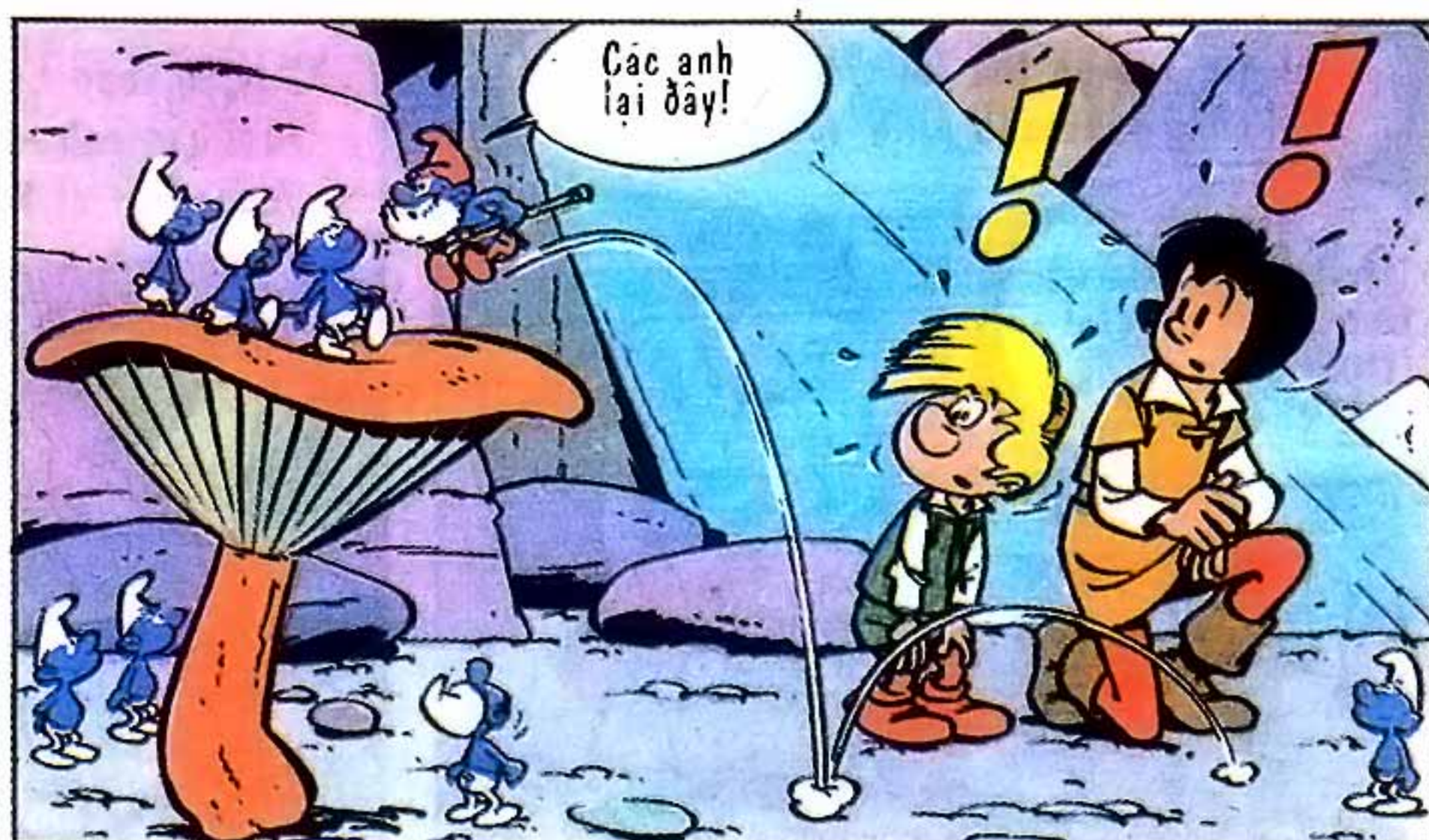
Đúng ra thì có người biết. Đó là bọn xì trum.

Có hy vọng đấy!

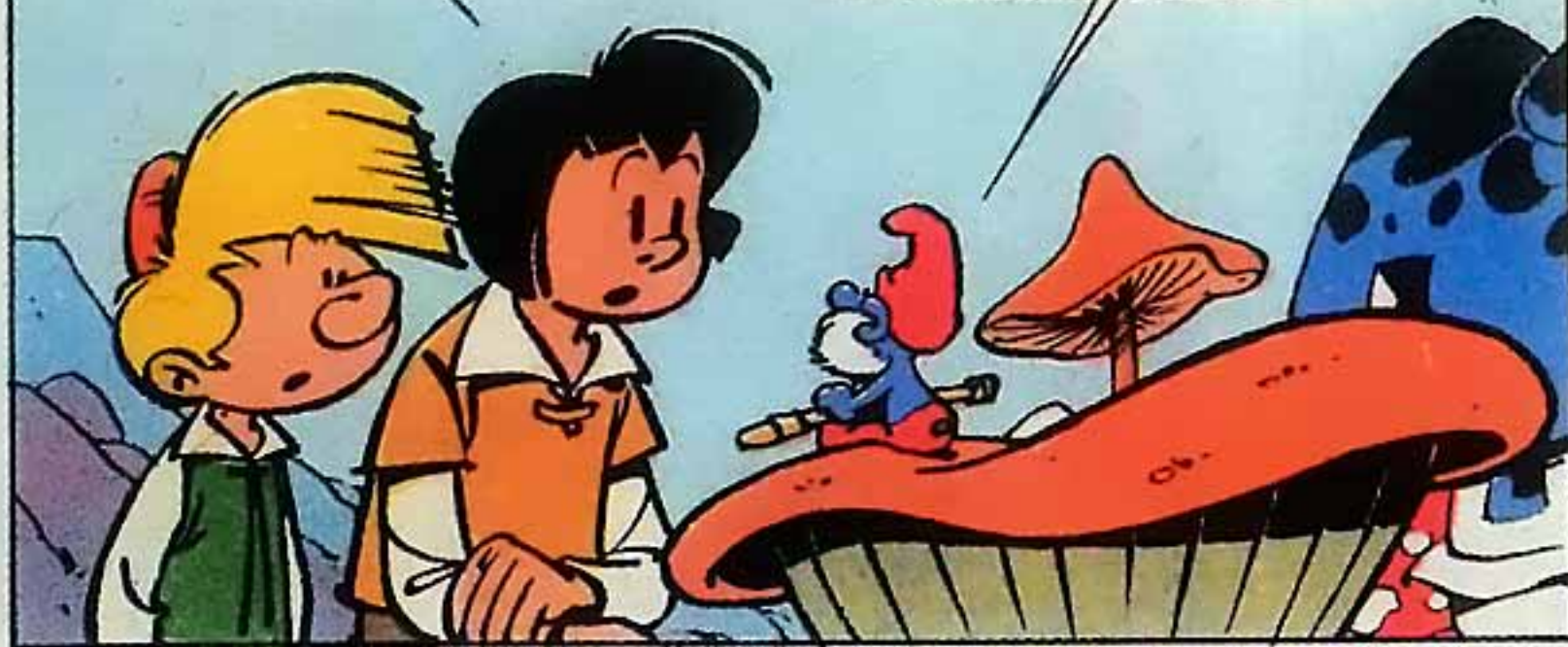

Ơ... đúng thế!
nhưng sao ông
lại biết?

Ô, có gì đâu! Chúng ta được biết tên lái
buôn đã tìm thấy cái ống sáo trong đồng
tro của ngôi nhà bị đốt cháy của một anh
phù thủy mà trước đây chúng ta đã biếu
anh ta cái ống sáo này...

Biết rằng không nên để
ống sáo lọt vào tay những
người phạm tục nên ta đã
sai bọn xì trum tìm cách
lấy lại.

Hôm tên lái buôn đánh
mất ống sáo, bọn xì trum
đã theo dõi các anh cho
đến lúc ống sáo rơi vào
tay tên Tốt-xác. Chắc các
anh cũng không ngờ hả?

Bây giờ thì chúng nó đang
theo dõi Tốt-xác để chờ cơ hội
lấy ống sáo lại!... Nhưng hy
vọng rất mỏng manh vì tên này
gian lắm...

Thế ông có cách gì làm cho ống sáo
mất thiêng không? Nếu thế thì thế
cờ sẽ đổi ngược hoàn toàn!...

Thưa ôi!
Không thể được!...

Thôi chả sao! Chúng tôi chỉ còn cách
tiếp tục theo đuổi
tên Tốt-xác.

Không hiểu tại sao ông
lại làm ra loại sáo như thế?
Bao nhiêu rắc rối đã xảy
ra chỉ tại vì ông thôi!

Ta có thể giúp các
anh một vũ khí
tương tự để đối
phô với hắn!

Ông định
nói gì?

Chúng ta có thể làm
cho các anh một ống
sáo thần khắc!

Ý kiến tuyệt
diệu đây!

Đúng thế! Cách ấy là
hay nhất! Thế phải bao
lâu mới làm xong.

Xem nào! Nào, xì
trum kia!...

Phải mất bao nhiêu xì trum mới xì trum
xong một cái xì trum có sáu xì trum?

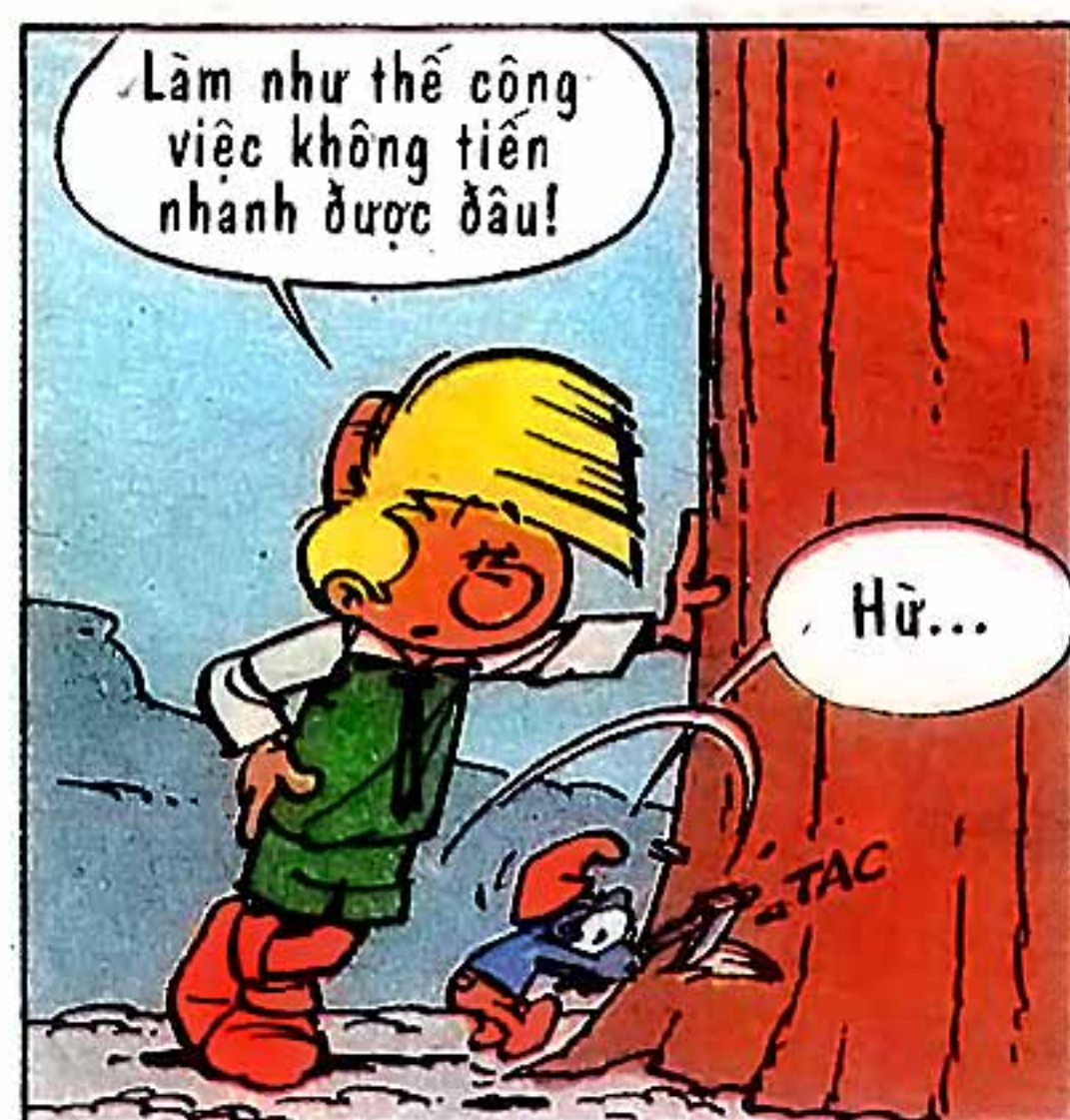
Ồ! Nếu xì trum
gấp thì cũng
phải đến ba
xì trum.

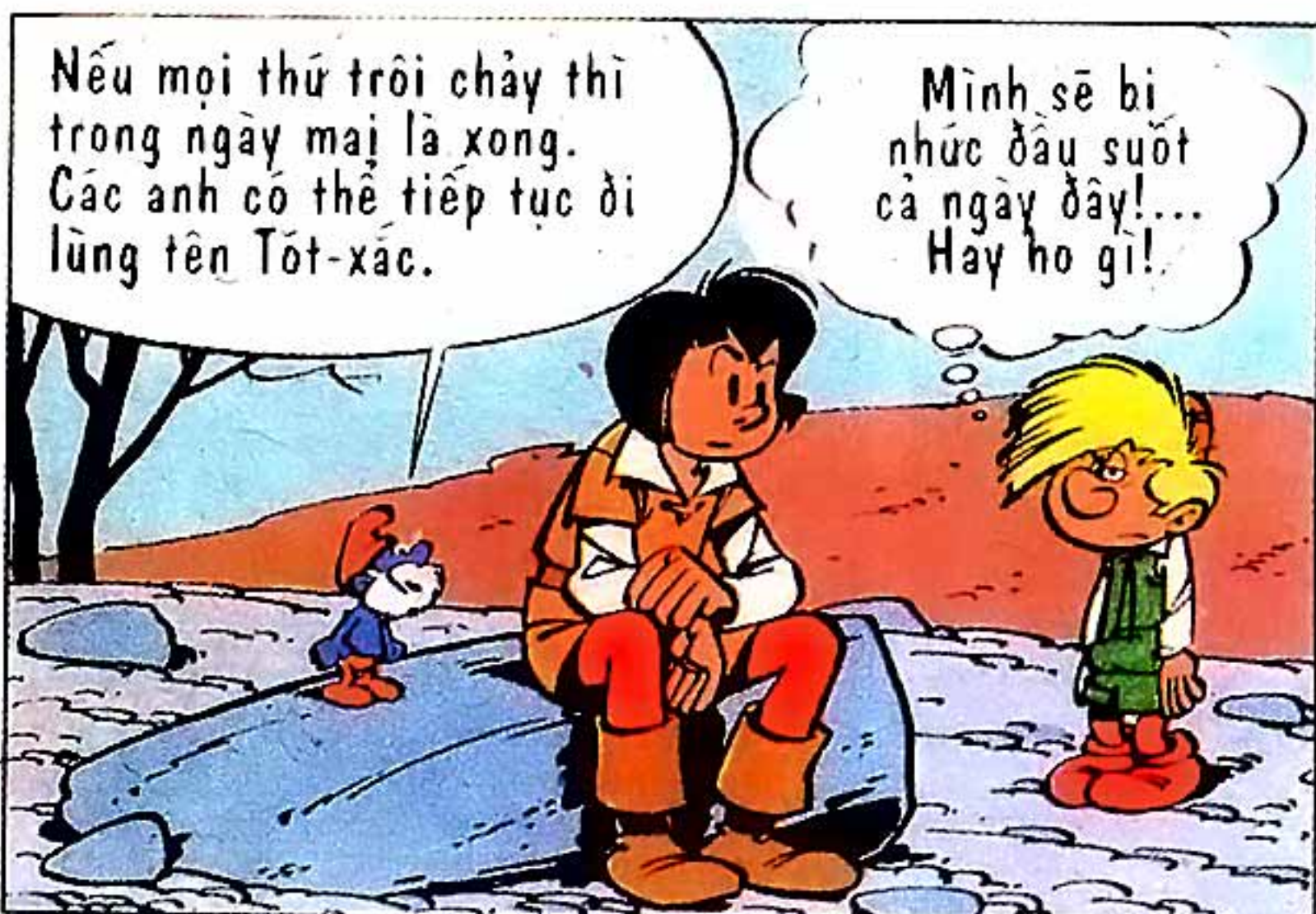
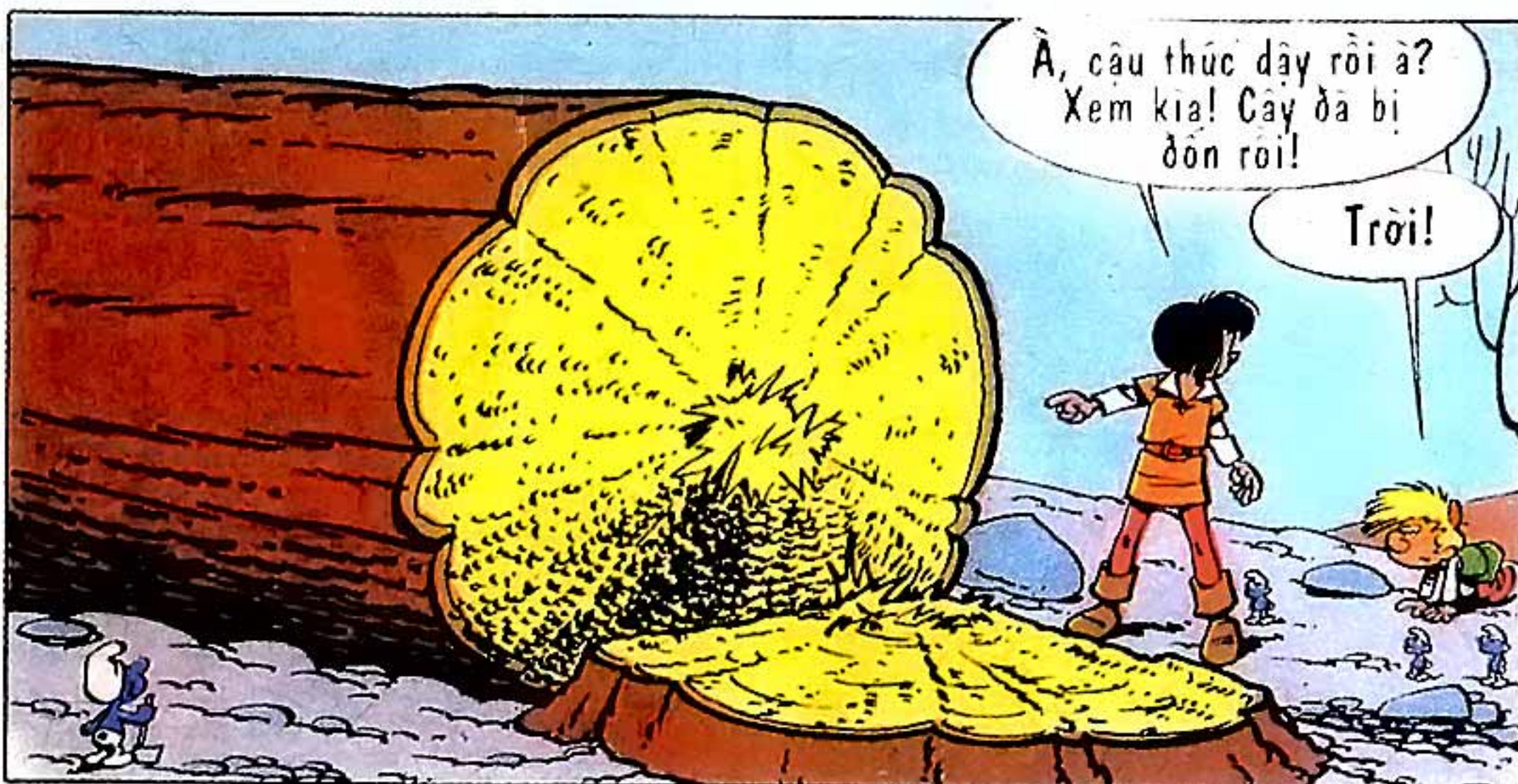
Nó bảo phải mất ba hôm!
Lại đây! Không nên để mất
phút nào. Ta bắt tay
ngay vào việc.

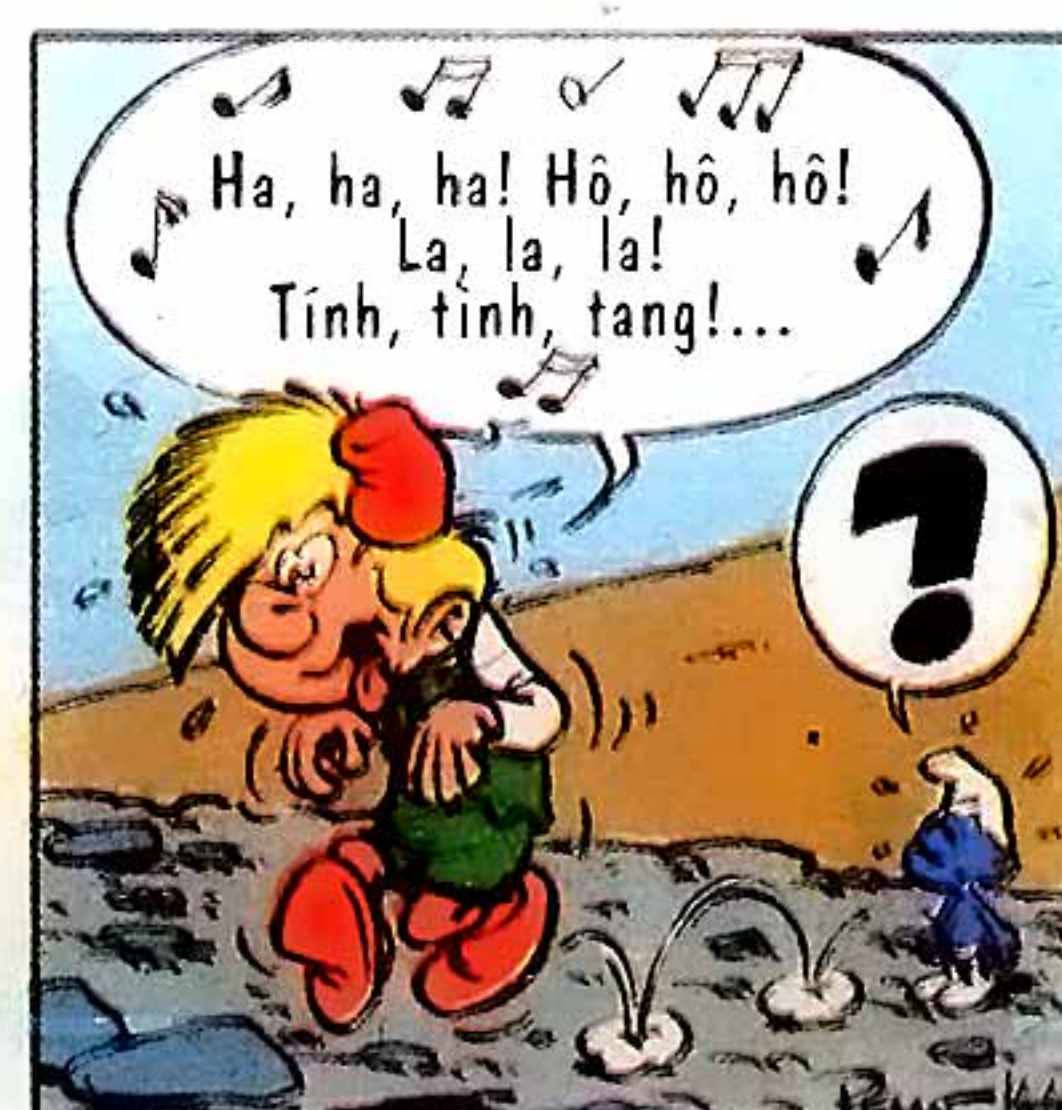
Lát sau...

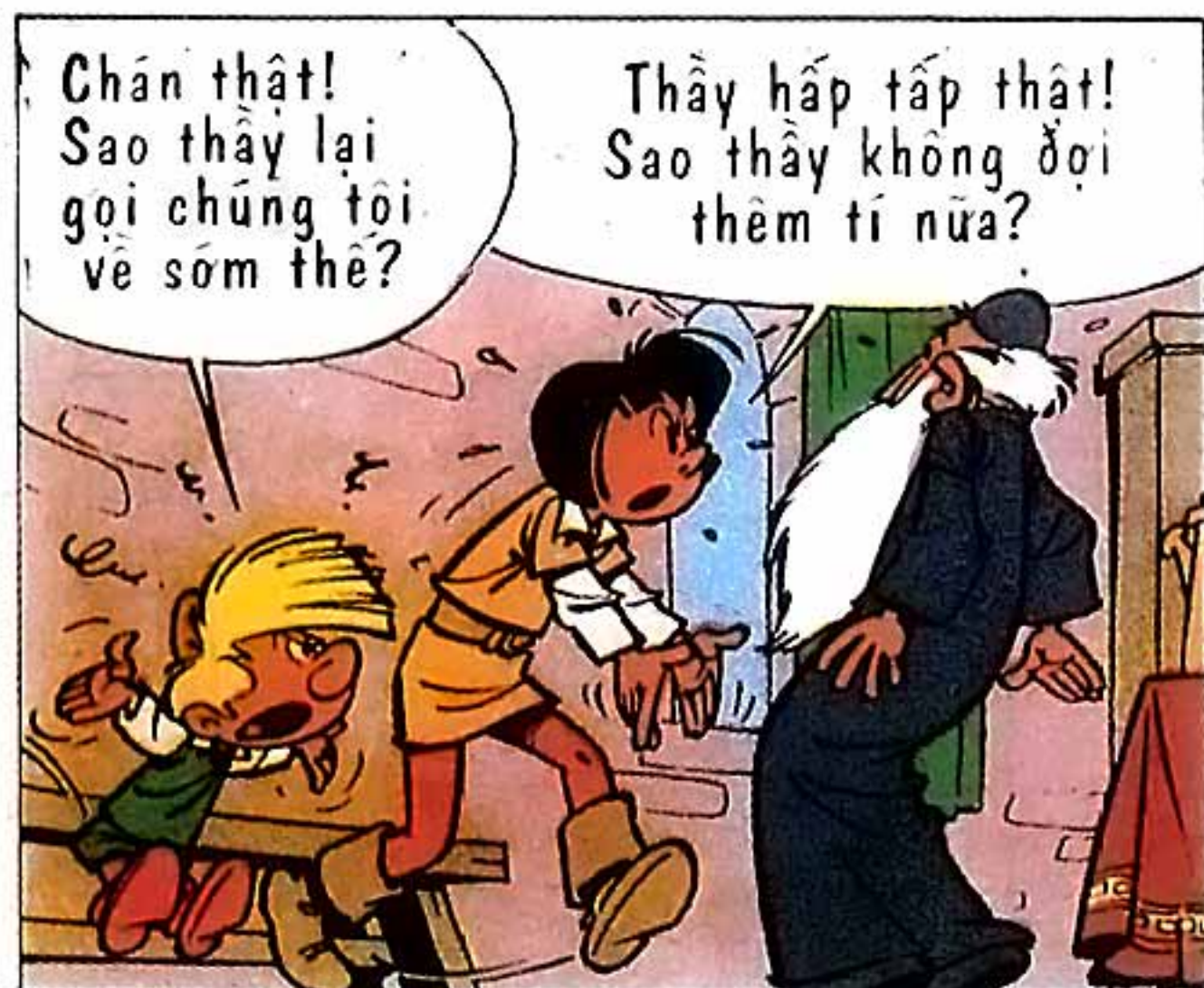

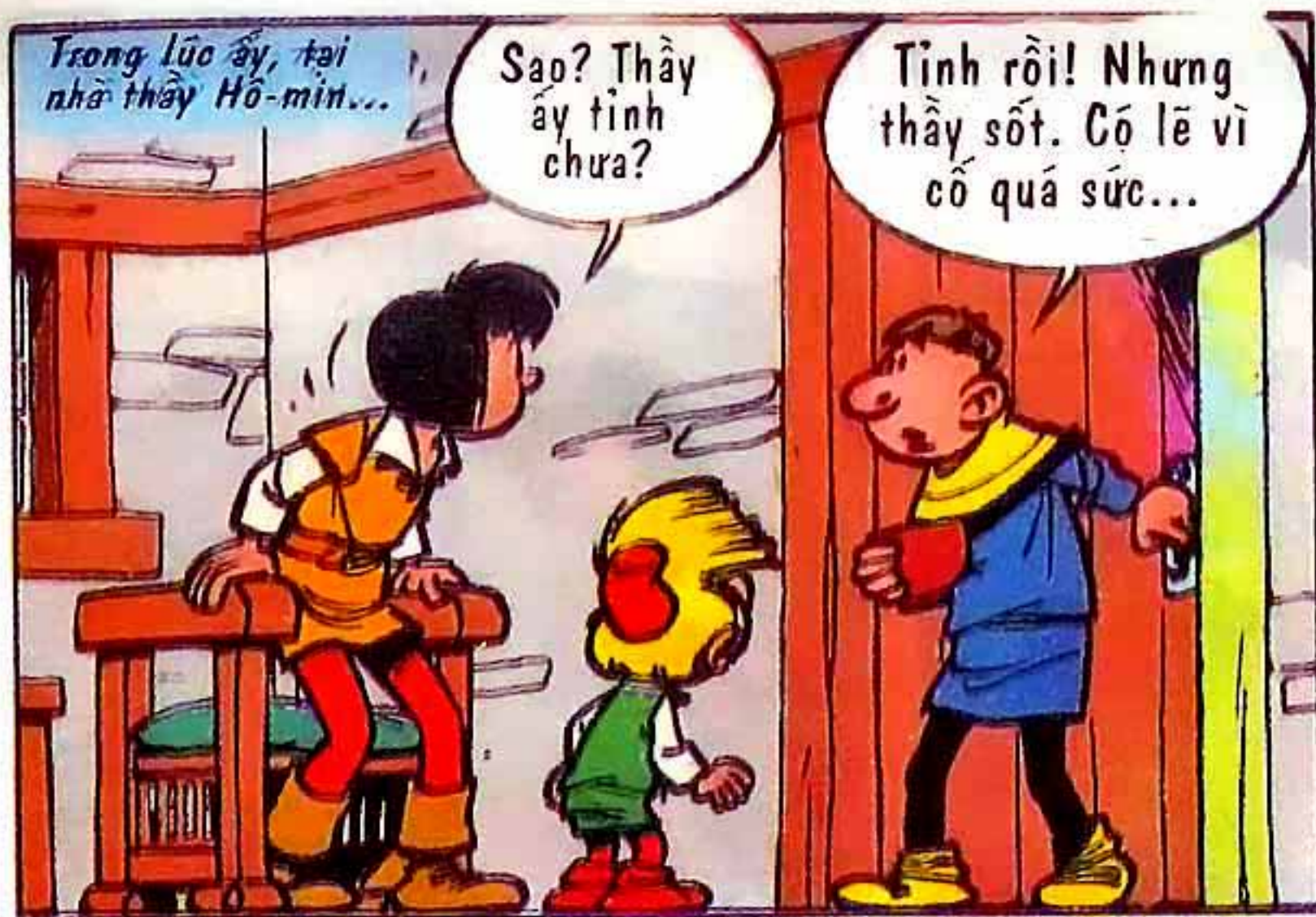

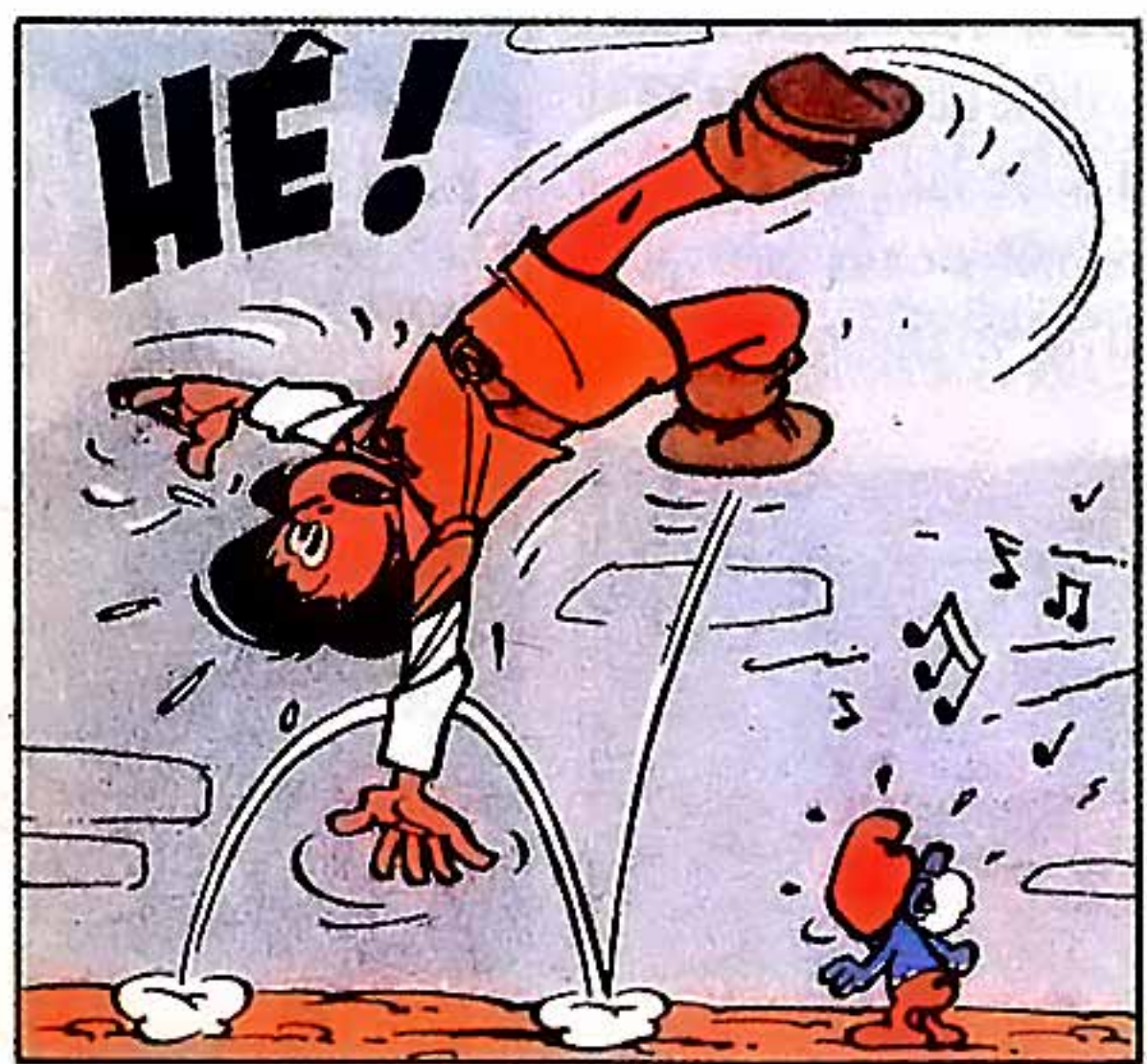
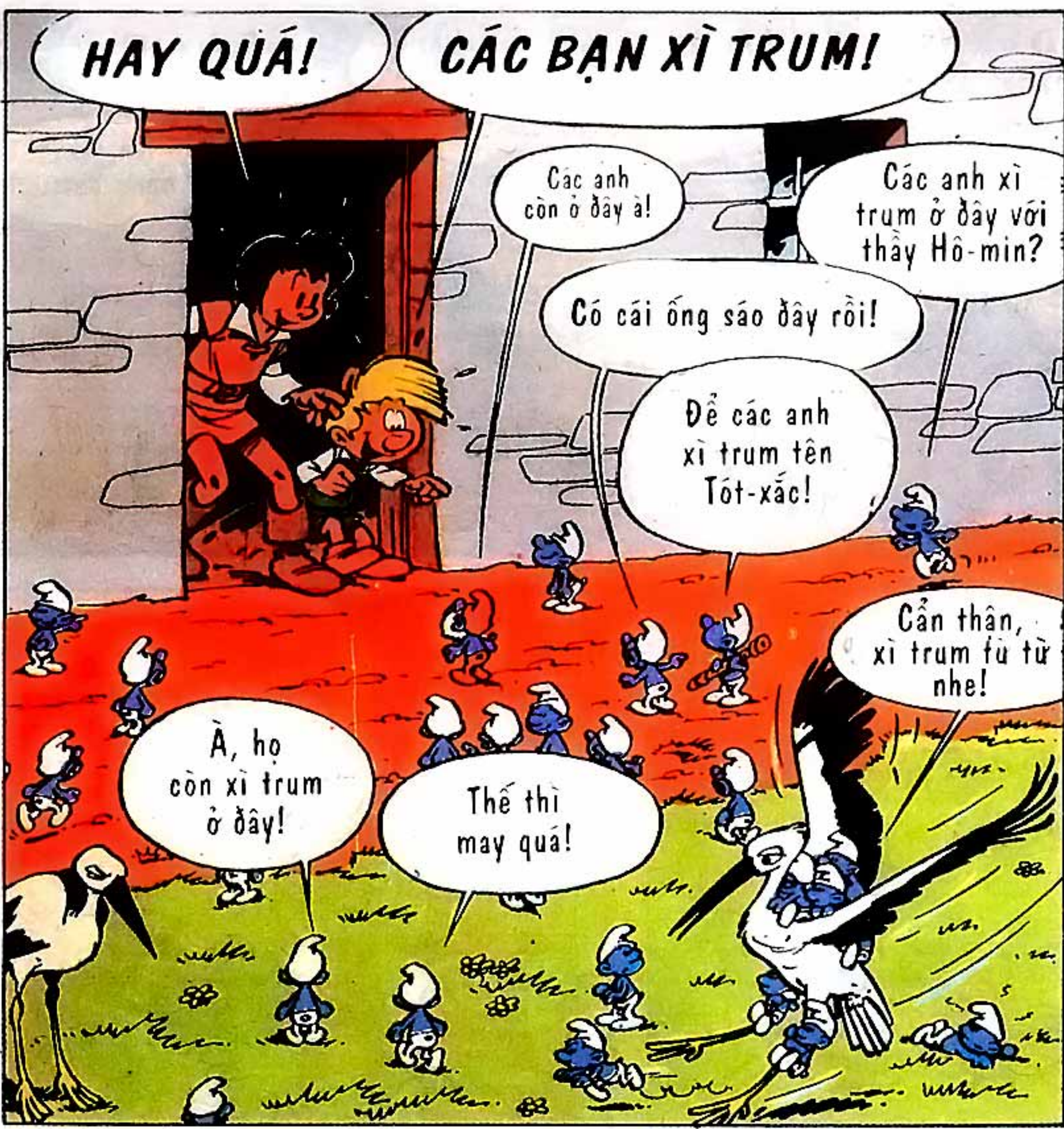

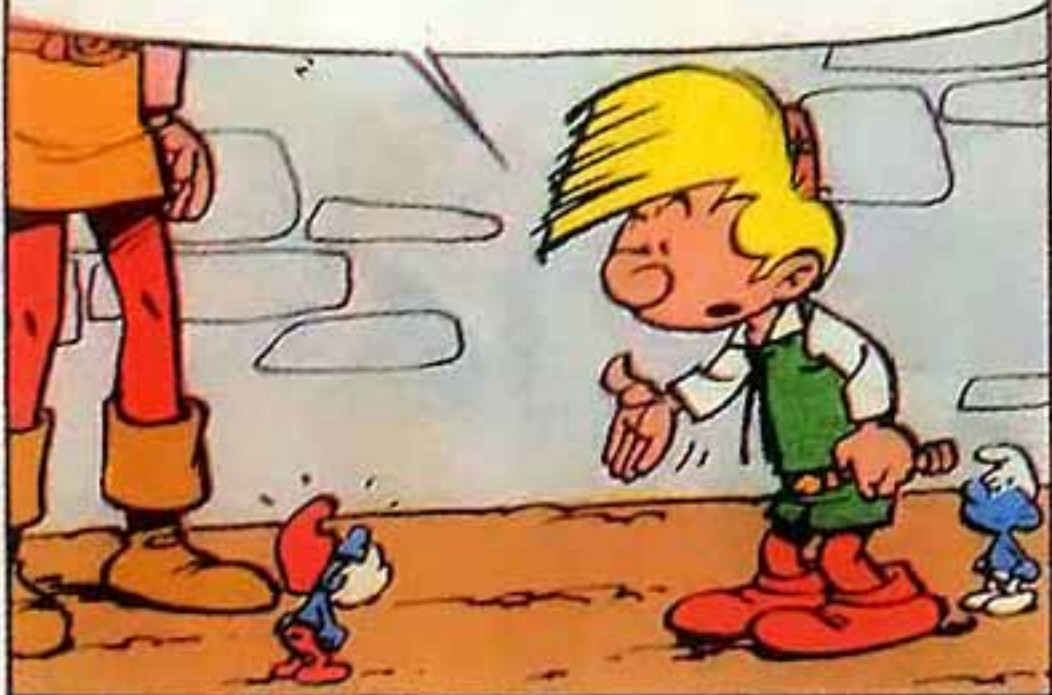

Có một xì trum đang đợi để chỉ đường! Được lắm! Nhưng nếu hân chỉ nói toàn những xì trum và xì trum thì chúng tôi hiểu thế nào được! Chưa ổn ở chỗ ấy!

Anh có lý! Các anh không hiểu được tiếng xì trum! Nếu thế ta phải đi với các anh!

Nào, đi thôi!

BI-KẾT!

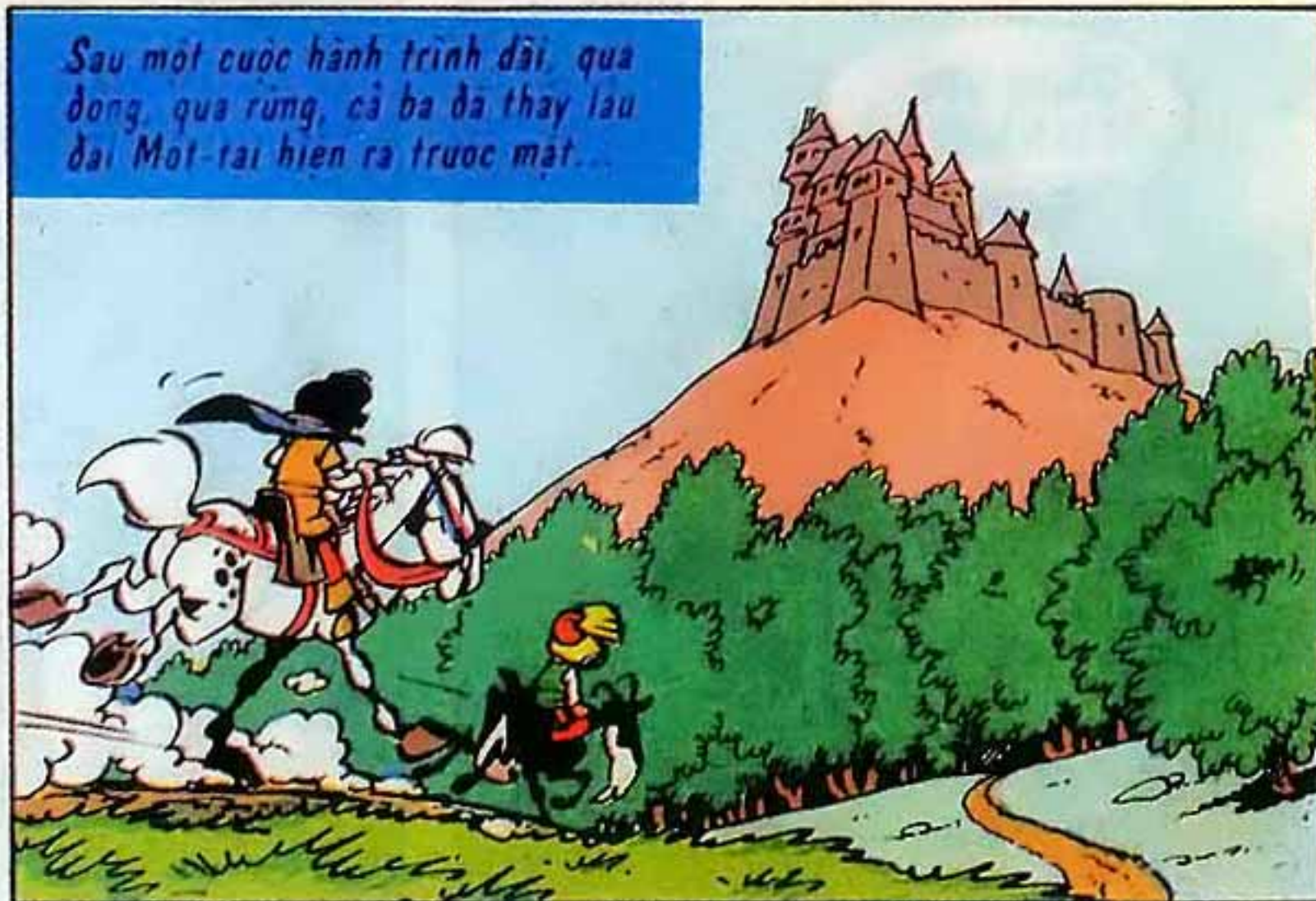
Không, chúng mày xì trum trở về xứ xì trum hết!

Ta đã 542 tuổi rồi nhưng đây là lần đầu tiên ta đi ngựa.

Sau một cuộc hành trình dài, qua đồng, qua rừng, cả ba đã thay lau đài Mot-tai hiện ra trước mắt...

Này!

À, hân kia rồi

Nhanh lên! Xì trum nhanh lên. Hân đã xì trum ra bờ biển, hân sắp xì trum để xì trum.

Hân nói gì vậy?

Tót-xác đã đi ra bờ biển để đập thuyền đi nước ngoài...

A... Ta phải đuổi theo cho kịp băng bất cứ giá nào...

